Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a

Nr. 2034

4 PAGINI — 20 BANI

Marți 15 noiembrie 1955

Tractoristul — ajutor și exemplu pentru țărănimea muncitoare

ÎNCA DIN 1951, pe hotarul comunei Stănilești, regiunea Iași, au început să lucreze tractoare de la S.M.T. Huși. Atunci, cu patru-cinci ani în urmă, erau puțini țărani muncitori care se încumetau să lase aratul și însămînțatul pe seama mașinilor — le era greu să creadă că ele vor putea lucra la fel ca vitele lor de muncă. Dar primele recolte obținute pe terenurile lucrate cu tractoarele au dovedit limpede superioritatea muncii mecanizate, astfel că an de an a crescut numărul țăranilor muncitori din Stănilești care au început să folosească tractoarele. Ințelegînd cît de mare este avantajul lucrării pămîntului cu mașinile, țăranii muncitori au putut să-și dea seama că acest avantaj poate fi sporit dacă tractoarele vor lucra pe tarlale mari, fără răzoare. Aceasta i-a făcut pe mulți dintre țăranii muncitori din Stănilești să se unească într-o întovărășire a cărei inaugurare a avut loc cu cîtva timp în urmă.

La munca politică dusă în scopul înființării întovărășirii au luat parte și mecanizatorii de la S.M.T. Huși care se aflau cu tractoarele lor în comună.

Fără îndoială, tractoriștii de la S.M.T. Huși care au lucrat în comuna Stănilești pot fi mîndri de ajutorul important și multilateral pe care l-au dat țăranilor muncitori. Ei au pus efectiv umărul alături de țăranii muncitori în lupta pentru obținerea de recolte bogate, dar nu s-au mărginit numai la atît. Tractoriștii au ajutat pe țăranii muncitori să-și deschidă un nou drum — drumul agriculturii socialiste — și îi vor ajuta să pășească mai departe pe acest drum, mereu înainte. Iar lucrul cel mai important dintre cele care au făcut posibil un asemenea ajutor este desigur munca de bună calitate a tractoriștilor și nivelul lor politic și profesional ridicat.

Pe bună dreptate se poate spune că tractoriștii de la S.M.T. Huși au dat un exemplu bun pentru toți tractoriștii din țară. Ce putem învăța din acest exemplu?

Stațiunile de mașini și tractoare sînt în primul rînd centre pentru îndrumarea politică și ajutorarea materială a țărănimii muncitoare — și nu simple centre de închiriat mașini. Dacă tractoriștii înțeleg pe deplin acest lucru — și este de datoria organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T. să-i lămurească — ei încep să vadă mai limpede ceea ce stă dincolo de îndeplinirea normei, își dau seama că sarcinile de producție trebuie îndeplinite în mod exemplar, deoarece ele sînt în primul rînd sarcini politice, care fac parte din munca politică pentru atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul agriculturii socialiste. In unele locuri, aceste lucruri sînt încă neglijate în mod condamnabil. S.M.T. Mihăilești, regiunea București, a contractat pentru campania de toamnă a acestui an un volum de lucrări cu mult mai mic decît capacitatea sa de producție. Se înțelege de la sine că, în această situație, organizația de bază U.T.M. din acest S.M.T. are partea sa de răspundere — și încă una mare — dat fiind că s-a alăturat, prin lipsa sa de activitate, părerii că cine are nevoie de tractoare să vină la S.M.T. și să încheie contract.

Datorită faptului că reprezintă o formă nouă, înaintată în agricultura noastră, gospodăriile colective și întovărășirile sînt centre de atracție pentru țărănimea muncitoare, ochii tuturor țăranilor muncitori cu gospodării individuale se îndreaptă spre ele cu nădejde. Sarcina politică a tractoriștilor este prin urmare aceea de a munci în așa fel încît să întărească încrederea țăranilor muncitori cu gospodării individuale în calea marii gospodării socialiste, calea producției agricole mari, a bunăstării. Contribuind la obținerea unei recolte record la porumb în gospodăria colectivă din Mădăraș, regiunea Oradea — peste 13.000 kg. la hectar — tractoriștii din brigada a XI-a de la S.M.T. Cefa și-au îndeplinit în mod exemplar această sarcină. Ajutînd pe colectiviști să obțină această recoltă excepțională, ei au arătat țăranilor muncitori cu gospodărie individuală ce mari sînt posibilitățile gospodăriei colective.

Trebuie subliniat că brigada a XI-a de la S.M.T. Cefa lucrează la gospodăria colectivă din Mădăraș de trei ani; se înțelege de la sine că statornicia pe locul de producție a contribuit la obținerea succesului. Organizațiile de bază U.T.M. sînt datoare să lupte pentru permanența brigăzilor pe terenurile unde lucrează, deoarece acest lucru are avantaje multiple. Permanența brigăzilor duce la întărirea și creșterea răspunderii personale a fiecărui tractorist asupra recoltelor obținute, întărește deci ajutorul dat de tractoriști țărănimii muncitoare. In același timp, lucrînd ani de-a rîndul în aceeași gospodărie colectivă, brigada de tractoare poate să strîngă neîncetat legăturile cu brigada de cîmp a gospodăriei, să formeze împreună cu ea un colectiv unit în lupta pentru recolte bogate. De asemenea tractoriștii pot ca pe baza permanenței la locul de muncă, să lărgească neîncetat relațiile lor cu tinerii colectiviști, întovărășiți sau țărani muncitori cu gospodării individuale, cu organizațiile de bază U.T.M. ale acestora, să întreprindă acțiuni comune cum ar fi organizarea unor echipe artistice, a unor cercuri agro-zootehnice sau chiar participarea comună la munca politică pentru înființarea unei noi întovărășiri sau gospodării colective, pentru atragerea de noi membri în cele existente.

Pentru ca fiecare tractorist să poată deveni ajutor și exemplu pentru țărănimea muncitoare este necesar ca organele și organizațiile de bază U.T.M. să caute mereu noi soluții pentru ridicarea la un nivel mai înalt a muncii politice în rîndurile tinerilor mecanizatori. Cel mai de seamă obiectiv al muncii U.T.M. cu mecanizatorii este obținerea de către fiecare tractorist a unei calificări profesionale mereu mai ridicate. Tractoristul trebuie să fie un bun cunoscător și un înflăcărat propagandist al celor mai avansate metode agrotehnice potrivite regiunii în care lucrează.

Este de la sine înțeles însă că ridicarea nivelului profesional trebuie să fie strîns împletită cu îmbogățirea cunoștințelor politico-ideologice și cu ridicarea nivelului cultural. Căci oricît de bine ar munci tractoristul, el nu-și va îndeplini satisfăcător sarcina, dacă, de pildă, nu va înțelege politica partidului de sprijinire și ajutorare a țărănimii muncitoare, ori dacă va avea, să zicem, atitudini nejuste față de țăranii muncitori.

O permanentă atenție trebuie să dea organizațiile de bază U.T.M. activității grupelor U.T.M. din brigăzile de tractoriști. Fiind în cea mai mare parte a timpului răspîndiți pe teren, tractoriștii utemiști pot ține legătura cu organizația în cele mai bune condițiuni numai prin grupele U.T.M. Grupele U.T.M. ale tractoriștilor trebuie întărite în primul rînd din punct de vedere politic, trebuie prin urmare ca membrii lor — fie că sînt mai mulți, fie că sînt mai puțini — să aibă un nivel ridicat, să poată atrage în acțiunile întreprinse de organizație și pe tinerii tractoriști care nu sînt încă membri ai U.T.M.

Ceea ce este însă principal în activitatea organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T., criteriul de bază după care se judecă această activitate, este măsura în care mobilizează pe utemiștii și tinerii tractoriști la ajutorarea țărănimii muncitoare pentru obținerea de producții agricole din ce în ce mai mari, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Finala concursului echipelor teatrale de amatori de la sate

Luni dimineața a început, în sala Teatrului Armatei din B-dul general Magheru și în sala Casei de Cultură a Sindicatelor, etapa finală a concursului pe țară al echipelor de teatru și brigăzilor artistice de agitație ale căminelor culturale, caselor de cultură și colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective.

In sala Teatrului Armatei, unde s-au prezentat echipele de teatru, cuvîntul de deschidere a concursului a fost rostit de tov. Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii. Vorbitorul a subliniat importanța mișcării artistice de amatori în desfășurarea revoluției culturale în țara noastră, condițiile de dezvoltare pe care statul de democrație populară le oferă formațiilor artistice de amatori.

Luni s-au prezentat la etapa finală a concursului echipele de teatru ale căminelor culturale din comunele Basarabi, raionul Medgidia, Lipănești, raionul Ploești, Casei de Cultură din Tîrgoviște, echipa de teatru în limba maghiară a căminului cultural din comuna Vlaha, raionul Cluj, echipa de teatru în limba germană a căminului cultural din comuna Axente Sever, raionul Mediaș și altele.

Pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor a început să se desfășoare concursul brigăzilor artistice de agitație. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii. Membrii brigăzilor au interpretat cu talent cîntece și jocuri populare, ghicitori și scenete ale căror texte înfățișează realizările din comunele respective și critică unele lipsuri din viața satului. Majoritatea textelor sînt rodul colectivelor de creație ale căminelor culturale.

In cursul primei zile a concursului s-au prezentat brigăzile artistice de agitație ale căminelor culturale din comunele Dragodănești și Valea Călugărească, regiunea Ploești, Răcăciuni și Dărmănești, regiunea Bacău, Ilieni, regiunea Stalin, Mînăstireni, regiunea Cluj și altele.

Concursul continuă în zilele de 21 și 28 noiembrie.

(Agerpres)

In cinstea Congresului partidului

Pentru 3000 vagoane cărbune peste plan

Cheia succeselor noastre

Ca să ajungi la stratul de cărbune și să-l exploatezi în bune condițiuni este necesară în primul rînd munca noastră, a celor de la pregătiri. De felul în care sînt executate aceste lucrări depinde darea în exploatare, mai devreme sau mai tîrziu, a stratului de cărbune. Scurtarea timpului planificat la deschidere a preocupat de mult timp pe fiecare tînăr din brigada pe care o conduc.

Lucrînd de peste doi ani la înaintări consider că am acumulat o oarecare experiență, pe care țin să o împărtășesc și altor tineri mineri. Succesele pe care noi le-am obținut în această perioadă se datoresc în mare parte aplicării metodei graficului ciclic.

In brigada noastră fiecare tînăr știe că aplicarea acestei minunate metode constă în primul rînd în executarea proceselor și operațiilor într-o succesiune bine stabilită. Un ciclu cuprinde astfel toate operațiile executate între două armări definitive. Respectarea cu strictețe a executării lucrărilor în timpul prevăzut de ciclogramă a făcut ca de curînd să depășim numărul de cicluri planificat obținînd peste 60 metri liniari înaintare pe lună. Rezultatul acesta apare și mai însemnat dacă ținem seama că una din particularitățile stratului în care săpam — abundența de gaz metan — făcea imposibilă pușcarea, lucrînd numai cu două ciocane de abataj.

Folosirea cît mai rațională a timpului de lucru este însă principala mea preocupare. De obicei planograma prevede ca în timpul cînd cei doi tăietori taie sterilul, încărcătorul să evacueze materialul din frontul de lucru. Cînd încărcătorul nu poate ține pasul cu tăietorii, un tăietor trece la încărcat. Executarea pilugilor și armarea se fac în cadrul brigăzii noastre în același timp. In perioada în care minerii fac armarea, șeful de schimb trece și el la tăiat.

Acestea sînt în mare parte factorii care au făcut ca noi să executăm mai întotdeauna mai mult de un ciclu de fiecare schimb.

Fără îndoială că succesele noastre se mai datoresc și altor factori. Unul dintre aceștia este felul în care șeful sectorului ne aprovizionează cu vagonete goale și material lemnos.

Insușirea experienței înaintate a minerilor sovietici de către tinerii din brigada pe care o conduc și ajutorul pe care-l primim din partea șefului de sector au făcut ca brigada noastră să-și ia noi angajamente în întrecerea pornită în întîmpinarea Congresului partidului nostru. Chemării lansate de brigada noastră către toate brigăzile de la pregătiri din Valea Jiului i-au răspuns în aceste zile multe brigăzi de tineret și chiar de vîrstnici. Pentru cîștigarea primului loc în întrecerea ce se desfășoară, pentru a scurta și mai mult timpul de ajungere la stratul de cărbune, brigăzile conduse de Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, de Bartha Francisc, Schiller Grigore și multe altele sînt alături de noi.

Obținînd noi succese în producție prin creșterea producției și a productivității muncii, minerii din Valea Jiului fac astfel ca fabricile și uzinele să primească la timp cantitățile de cărbune de care au nevoie, contribuind la creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

KIBEDI ADALBERT
șef de echipă, mina Petrila

Controlul și îndrumarea sînt necesare

Angajamentul brigăzii de tineret condusă de tov. Petreanu Ion din mina noastră m-a făcut să mă gîndesc și mai mult la modul în care vom ajuta pe acești tineri. Să dai zilnic peste plan 20 tone de cărbune nu este tocmai ușor.

O simplă socoteală te face să te gîndești că pentru a da peste plan 20 tone de cărbune sînt necesare un număr de cel puțin 20 de vagoane goale pe schimb, iar aprovizionarea cu material lemnos este necesar să se facă pentru două schimburi deodată. Deci e datoria noastră ca, fără a neglija celelalte brigăzi, să asigurăm brigăzii lui Petreanu numărul de vagoane și cantitățile de material lemnos necesare.

Aportul maiștrilor și tehnicienilor este foarte necesar grupelor de mineri. In acest scop am repartizat la fiecare schimb cîte un maistru, care va răspunde de bunul mers al muncii în timpul celor 8 ore de muncă. Tot lor le revine sarcina de a urmări executarea cît mai corectă a diagramei de pușcare, ca baterea găurilor să se facă perpendicular pe stratificația cărbunelui.

Indrumînd zi de zi brigăzile și acordîndu-le ajutorul necesar, angajamentul luat va putea fi chiar depășit.

Ing. ION BRINZAN
șeful sectorului I — mina Uricani

A munci „cu cap"

Brigada noastră s-a angajat în cinstea Congresului partidului să dea zilnic peste plan 20 tone de cărbune, adică 1860 tone pînă la sfîrșitul anului. Inainte de a ne lua un asemenea angajament am stat și ne-am gîndit dacă putem da mai mult cărbune și care mai sînt lipsurile ce mai dăinuie în munca noastră. Am constatat cu această ocazie că utilajul cu care sîntem dotați nu era folosit din plin. Mai existau rezerve interne nefolosite. Descoperirea și folosirea lor au făcut ca noi să ne gîndim la un asemenea angajament.

Din discuțiile purtate în consfătuirile de brigadă a reieșit că găurile pe care le dăm în stratul de cărbune nu sînt totdeauna bine „bătute". Neaplicarea metodei graficului ciclic făcea ca după pușcare să nu participăm cu toții la evacuarea cărbunelui. Lucruri asemănătoare se întîmplau și atunci cînd începeam armarea sau transportul cărbunelui.

In minerit măi băiete, trebuie să muncești cu cap — mi-a zis într-una din zile un miner mai vîrstnic.

In primul rînd a munci „cu cap" în minerit înseamnă să aplici graficul ciclic.

Pe măsură ce ne însușeam din ce în ce mai bine această metodă succesele noastre au crescut. De unde înainte cu greu reușeam să ne îndeplinim norma, azi, cu străduință, reușim s-o depășim. Munca într-un abataj cameră cu două direcționale condiționată în mare parte de aplicarea metodei graficului ciclic și folosirea mai rațională a utilajului, a făcut să dăm în această lună mai mult cărbune peste plan.

Chemării la întrecere pornită din cadrul brigăzii noastre i-au răspuns majoritatea brigăzilor de tineri mineri din Valea Jiului. Cînd ultimul vagon cu cărbune din cele 3.000, cîte vor da tinerii mineri din Valea Jiului, va porni de aici, mulțumirea și bucuria noastră vor fi nespus de mari.

ION PETREANU
șef de echipă — mina Uricani

TARLALE ÎNVERZITE

De-a dreapta și de-a stînga drumului — tarlale înverzite. Se întind pînă hăt departe, în zare, cît cuprinde privirea. S-a ridicat bine de la pămînt grîul și s-a înălțat frumos, mai bine de o palmă. Pare o întinsă mare verde ce unduiește ușor sub adierea domoală a vîntului. Tarlalele gospodăriei agricole de stat din Urleasca sînt mîndria tuturor muncitorilor. Nu s-ar mai sătura să le privească. Cît despre tinerii mecanizatori, ce să mai vorbim: grîul este doar rodul muncii lor, al unor strădanii de zile și nopți, al unei munci însuflețite și fără preget...

*

Aproape 4000 hectare! Atît a avut de însămînțat în toamna aceasta gospodăria agricolă de stat din Urleasca, raionul Brăila. Numai cu grîu au trebuit însămînțate 3500 hectare. Or, ca să termini de însămînțat toată această suprafață, n-a fost de loc ușor. Dimpotrivă, a fost nevoie de multă pricepere, de o hotărîre fără seamăn. Tinerii mecanizatori au muncit atunci zi și noapte. Din zori de zi, de cînd soarele începea să înroșească bolta cerului și pînă-n asfințit, cînd cerul se învăpăia sub aceeași flacără a razelor și apoi mai departe, pînă în zorii unei noi zile. Noaptea făceau arăturile pentru însămînțări și pregăteau terenul, ziua însămînțau.

...Cinci brigăzi de tractoare lucrau la pregătirea terenului pentru însămînțări, iar celelalte brigăzi însămînțau. Și de o parte și de alta, întrecerea se desfășura larg. Lucrau cu multă înverșunare tractoriștii din brigada lui Vasile Mărgineanu. Ei făceau parte dintre cei care pregăteau terenul. Arau zi și noapte. Și în fiecare dimineață, în vreme ce celelalte tractoare continuau aratul, Vasile Ghineanu, Gheorghe Calcan sau Ilie Socoviceanu lăsau plugul în capăt de tarla, cuplau polidiscul la tractor și începeau să fărîmițeze pămîntul, să-l afineze... Norma la arat era de 3,50 hectare, iar la discuit de 11 hectare. Zi de zi însă realizările întreceau cu mult normele. De multe ori ei au arat chiar cîte 4,50 hectare pe zi, iar la discuit, au realizat 20—24 hectare.

La fel au muncit și cei din brigada lui Vasile Oprișan. Lupta pentru întîietate în întrecerea socialistă îi îndemna și pe ei să nu precupețească nici timp și nici pricepere. Dar parcă numai pe ei? Nici cei din brigada lui Neagu Mardare nu mai aveau odihnă. Fiecare tractorist dorea ca brigada lui să fie scrisă cea dintîi pe graficul întrecerii. Și pentru aceasta, luptau cu toate forțele. Cei mai harnici însă s-au dovedit pînă la urmă tot cei din brigada lui Mărgineanu.

Și la însămînțări întrecerea era aprigă. Deși aci lucrau și două brigăzi de K.D.-uri, pînă la urmă izbînda a fost de partea brigăzii a VI-a V.T.Z. Lucrau bine K.D.-iștii, dar nici cei de pe V.T.Z. nu stăteau cu mîinile în sîn. Depășirea normei de lucru cu cel puțin 80 la sută devenise un lucru obișnuit, un fapt de fiecare zi pentru cei din brigada a VI-a. 7,33 hectare pe zi, atît era norma pentru ei; însămînțau însă 13—14 hectare, iar în unele zile Dumitru Marinescu a realizat chiar 16 hectare. Au încercat cei din brigada I-a, a lui Dumitru Grozea, să-i ajungă. Dumitru Grozea și I. Drăghici au folosit chiar și cîte două semănători I.A.R.-511 la un tractor. Insămînțau cîte 20—23 hectare pe zi. Pînă la urmă însă, izbînda a fost tot de partea harnicilor mecanizatori din brigada a VI-a.

*

La 10 octombrie, la gospodăria agricolă de stat din Urleasca, însămînțările de toamnă au fost terminate.

...A trecut vreme de atunci... Grîul a încolțit, și-a ridicat la început fire plăpînde deasupra pămîntului și a pornit să crească. Acum este mare și frumos.

Duminică — zi de odihnă. Odihnească-se cine are chef. Dar pe tînărul inginer Onoriu Iacomi, agronomul-șef al gospodăriei, nu-l rabdă inima să stea în casă sau la birou. A luat cu el pe Ion Manole și Ilie Socariceanu, amîndoi tractoriști, s-au urcat în șaretă și... fuga la cîmp. S-au oprit tocmai în mijlocul lanului de grîu, cum îi vedem în fotografia noastră.

— Vedeți ce grîu frumos avem? — le spune inginerul. Am avut noi nițel de furcă la însămînțări, dar acum, iată roadele...

Și ochii nu se mai satură privind mîndrețea de grîu de pe tarlalele înverzite ale gospodăriei.

M. N. CIRSTEA

Vești din țara constructorilor comunismului

Izotopii radioactivi în metalurgie

Pentru elaborarea oțelului în cuptorul Siemens-Martin se încarcă un amestec compus din fier vechi, fontă, calcar, minereu de fier. Fiecare oțelar se străduiește să încarce cuptorul în așa fel încît amestecul să se topească cît mai repede și oțelul să fie obținut prin metode rapide.

Cum poate fi găsită cea mai rațională ordine la încărcarea amestecului, astfel ca materialele să se topească repede?

Metalurgiștii din Celeabinsk au reușit să rezolve această problemă cu ajutorul izotopilor radioactivi. La minereul de fier din cuptor, ei au adăugat izotopi radioactivi de fier și la cîteva șarje la rînd s-a schimbat ordinea de încărcare a amestecului. In procesul de topire s-au luat probe de metal și zgură pentru stabilirea radioactivității. Apariția atomilor „marcați" de fier în zgură și metal a arătat că în cuptor a început acțiunea reciprocă dintre minereul de fier și fonta lichidă. Experiențele au dovedit că atunci cînd minereul de fier este încărcat peste calcarul cu fontă, acțiunea reciprocă începe cu patruzeci de minute mai devreme decît atunci cînd se încarcă minereul pe vatra cuptorului. Folosind o asemenea metodă, durata topirii se reduce.

In întreprinderile din Celeabinsk, folosirea izotopilor radioactivi se extinde tot mai mult. Laminatorii, de pildă, au descoperit și au înlăturat cu ajutorul atomilor „marcați" o cauză serioasă a rebutării semifabricatelor din care se laminează țevile. Folosind izotopii radioactivi, lucrătorii uzinei metalurgice din Celeabinsk au găsit durata cea mai avantajoasă de expunere a lingourilor în lingotiere, au studiat influența diferitelor impurități asupra calității metalului.

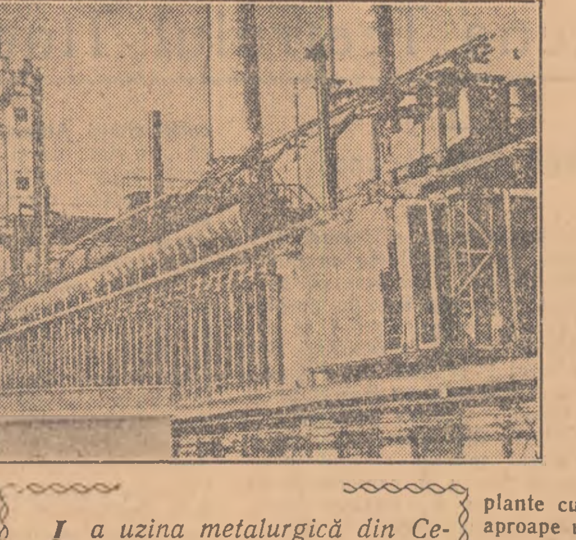
60 milioane de ruble pentru construcții culturale

In orășelul de pe lîngă mina nr 18 „Stalin" din cadrul trustului „Snejnianantrațit" s-a terminat de curînd construirea noului palat de cultură. În clădirea monumentală se găsesc o sală de spectacole cu 600 locuri, săli de conferințe, de lectură și sport. Palatul cuprinde 83 de camere pentru activitatea cercurilor artistice de amatori. Studioul de coregrafie și cel de artă plastică au încăperi special amenajate.

Pe lîngă minele din regiunea Stalino funcționează în prezent peste 150 de cluburi și palate de cultură. Pentru construirea altor clădiri destinate ridicării nivelului cultural al minerilor au mai fost alocate în acest an peste 60 milioane de ruble. De curînd, a fost terminată construirea Palatului de cultură din Gorlovka și a Palatului din orășelul miner de pe lîngă mina „Rumianțev". Aci pereții a numeroase săli sînt împodobiți cu picturi și basso-reliefuri executate la un înalt nivel.

În prezent în regiune sînt în curs de construire 45 de palate și cluburi pentru mineri. 17 din ele vor fi deschise încă înainte de sfîrșitul anului.

O puternică baterie de cocs

La uzina metalurgică din Celeabinsk a intrat în funcțiune o nouă și puternică baterie de cocs.

Particularitatea noii baterii constă în aceea că multe construcții ale ei sînt făcute din elemente din beton armat. La construirea turnului de cărbune din beton armat de 55 metri a fost folosit un cofraj mobil în locul celui fix, ceea ce a permis să se economisească 400 m.c. de material lemnos. Coșul de fum, înalt de 100 metri, a fost construit din beton armat într-un cofraj metalic mobil, ceea ce de asemenea a ieftinit și a accelerat construcția.

Reprezentînd un complex de construcții, noua baterie se deosebește de cele vechi prin mecanizare și automatizare maximă.

Porumb cu știuleți ramificați

La expoziția agricolă regională din Harkov, atenția generală este atrasă de un porumb cu mulți știuleți, obținut de un grup de lucrători ai sovhozului „Lenin" din raionul Keghicevski.

Încă în anul 1950, tovarășul Molebnîi, directorul sovhozului, a descoperit în lanul de porumb o tulpină cu un știulete de o formă neobișnuită: un știulete principal de la baza căruia crescuseră alți doi mai mici. S-a hotărît experimentarea calităților ereditare ale semințelor acestui porumb.

Prin selecționarea consecutivă și crearea unor condiții agrotehnice corespunzătoare s-a reușit să se obțină ca numărul lăstarilor din jurul știuletelui principal să fie de 8—12. Trei sferturi din semințe dau plante cu știuleți cu mai mulți lăstari. In primăvara acestui an, aproape un hectar de pe lotul semincer al sovhozului a fost semănat cu acest soi nou de porumb. Pe majoritatea tulpinelor s-au format știuleți ramificați, fiecare cu o greutate de 500—600 grame. S-a calculat că recolta de pe acest lot va ajunge pînă la 10.000 kg. boabe la hectar.

In prezent, agronomii inovatori se ocupă de dezvoltarea continuă a calităților ereditare ale noului soi de porumb.

O expediție științifică în adîncul Arcticei

Institutul Arctic de cercetări științifice de pe lîngă Direcția căilor maritime nordice a organizat o importantă expediție maritimă în apele Oceanului Înghețat de Nord. Pe spărgătorul de gheață „Feodor Litke", cercetătorii au pătruns în adîncul Arcticei pînă la 83 grade, 11 minute latitudine nordică. Acesta este punctul cel mai nordic atins vreodată de un vas.

Spărgătorul „Feodor Litke", avînd pe bord pe membrii expediției științifice, a pornit spre nord de pe insula Dikson. Vasul a ocolit pe la est Țara Franz-Iosef și a înaintat tot mai mult spre nord. Sub conducerea căpitanului spărgătorului, V. I. Potașnikov, navigatorii au învins cu succes ghețarii și au ajuns în locuri unde niciodată nu a răzbit vreun vas. E deajuns să arătăm că spărgătorul de gheață a atins o latitudine la care în acele zile se afla, în sectorul estic al Arcticii Centrale, stațiunea în derivă „Polul nord-4".

În timpul expediției s-au făcut importante studii și cercetări. Specialiștii au efectuat cercetări oceanologice, au strîns date prețioase despre adîncimile oceanului, temperatura și salinitatea apei. Spărgătorul de gheață „Feodor Litke" își continuă acum raidul științific în marea Groenlanda.

2500 hectare vor fi redate agriculturii

La 26 mai 1955 primele brigăzi de tineri voluntari au sosit pe șantierul Miheș-Budești, raionul Sărmaș, și au început munca pentru a reda agriculturii o suprafață de 2500 hectare mlaștină. Însuflețiți de exemplul acestor brigăzi, mulți tineri țărani muncitori din raion au cerut să lucreze pe șantier, să-și dea contribuția la această înfăptuire. Pînă acum, au muncit la săparea canalelor aproape 13.000 tineri.

Echipele și brigăzile tineretului sînt în întrecere. Astăzi, lupta pentru cîștigarea steagului de fruntași se dă între tinerii din Milășel și Crăești. Cei din Milășel au muncit mai bine și au primit steagul roșu de brigadă fruntașă. Iată-l pe Alexandru Gore, discutînd într-o clipă de răgaz cu Lőrincz Vasile, activist al comitetului raional U.T.M. Sărmaș și cu Lina Chiorean, Maria Moceanu și Alexa Milășan din brigada sa. Despre ce? Precis că despre păstrarea steagului (fotografia nr. 2).

În vremea asta, tehnicienii șantierului măsoară, calculează, fac planuri pentru viitoarele zile. „Nu mai e mult pînă la terminarea canalului", gîndește Aurel Ungureanu, măsurînd distanța. Curînd, curînd... (fotografia nr. 1).

Poate că elanul tinerilor de pe șantier va depăși calculele lui. Pînă acum, mai mult de jumătate din cei 28 km. de canal a fost săpată. Și nu peste multă vreme, cele 2500 hectare vor produce grîne pentru cei ce muncesc, pentru întărirea economică a patriei.

Corespondent, ION MICLEA

Povestea unei familii

Ați privit vreodată portretul vreunui domn al cărui chip palid și inexpresiv împrumută ceva din bățoșenia lui, tabloului însuși? Nobil! Blazon, sînge albastru și subțiat și masca feței sub care domnul poate ascunde cruzimea, lăcomia. „Blazonul" familiei Condoiu — iată-l: mîini bătătorite, mari și noduroase, în care puteau strînge pămînt și pentru ei; singurul loc de unde pămîntul nu le putea fi smuls. E un blazon moștenit fără ca membrii familiei Condoiu să-l fi căutat în terfeloagele veacurilor în care își aflau nobilii arborele genealogic.

Satul Condoești, în care mai toți oamenii se trag dintr-o singură familie — Condoiu — nu și-a căutat ramurile arborelui genealogic în zapise, ci aici, în pămîntul oltenesc, pe care toți au trudit să cîștige o pîine. Căci pămîntul, chiar dacă le-a fost smuls, le-a păstrat rădăcinile din moși strămoși și înrudirea, în bătăturile palmei și în fețele dăltuite adînc de ploi, de vînturi și de arșițe. Iată-l pe tovarășul Matei Condoiu; e înalt și osos. Vorbește puțin, de parcă odată cu semințele nădejdii împrăștiate zadarnic atîția ani în loc sterp, s-ar fi împrăștiat și-ar fi pierit și sămînța vorbelor sale. S-a închis în sine și tace. Dar de chiaburul Petre Ionescu de la Voicești tot mi-a spus cîte ceva. Avea numai două pogoane de pămînt tovarășul Matei pe-atunci: chiaburul 250 de pogoane și 21 de pogoane de vie, acolo în dealul Drăgășanului, strînse numai din camătă.

A împrumutat de la chiabur 7 banițe de boabe: nevoia te-mpinge și la ce nu ți-i voia.

Trei ani a fost apoi vier și paznic la via lui Petre Ionescu, dar de datorie tot n-a scăpat; a mai slugărit un an și în curtea lui.

Tovarășul Matei știa ceva carte; dar chiaburul l-a pus să iscălească o poliță în alb și l-a scos dator cu 14.000 lei. Se adunau mereu dobînzi. Într-o bună zi membrii familiei lui Matei Condoiu s-au pomenit la poartă cu Petre Ionescu și cu portărelul Frunză, să-i dea afară din casă.

Tovarășă de suferință la greu a fost — alături de Matei Condoiu — soția sa, Anica.

E puțintică la trup, cu fața brăzdată de lacrimi și necazuri. Spun vecinii că înainte era tot așa de tăcută și umilită ca și bărbatul său. Acum îi strălucesc ochii bătrînei și și-a adus aminte că știe să rîdă și chiar să glumească.

Ceilalți trei copii și-or aduce mai greu aminte de trecutele vremi în care le-au fost obidiți părinții. Florica însă, fiica lor cea mai mare, cu siguranță că nu va putea uita niciodată nici cum a slugărit de la vîrsta de 13 ani, nici cum a muncit pe la unul și pe la altul alături de ai ei, cînd rămăseseră fără nici o sfoară de pămînt și n-o să poată uita nici cum a fost lăsată cu un copil de flăcăul lui Tache Ciulei, care n-a mai vrut apoi s-o ia de nevastă, pentru că n-avea pămînt.

A rămas Florica să-și crească singură copilul. Dar cît de greu i-a venit atunci să muncească pentru două guri, să muncească atît cît să aibă să mănînce micul Paul!

În 1951 a intrat în gospodăria colectivă din comuna Ștefănești. S-a gîndit și la copil, dar a intrat în gospodărie după ce a văzut la nașa ei — colectivistă — cît a primit pentru zilele-muncă, la avans.

— Bătrînii n-au vrut să intre în gospodărie. M-am înscris eu singură la început, fără pămînt, că n-aveam de unde, doar cu brațele — își amintește Florica.

Constantin Condoiu, fratele ei, care e acum în armată, spunea atunci că ai lui niciodată n-or să intre în gospodărie. Dacă a intrat Florica — n-are de cît — e treaba ei. Dar cînd au văzut în ce belșug trăiește Florica de pe urma muncii ei, cînd au văzut cît grîu aduce acasă, au fost convinși și bătrînii că ceea ce li se spunea despre colectivă e adevărat. Și în 1952 întreaga familie Condoiu a intrat în gospodărie, pe urmele Floricăi. De altfel, belșugul din casele colectiviștilor a fost propagandistul cel mai destoinic în lămurirea țăranilor muncitori pentru a intra în gospodăria colectivă. Privind în zilele de împărțire a avansului cum intrau în curțile colectiviștilor carele pline cu saci, începeau să clatine din cap.

— Apoi, să știi că e chiar cum se spune în colectivă...

La colectivă, Florica a fost mai întîi mulgătoare. Acum e în brigada de cîmp.

E prețuită mult pentru munca ei și pentru activitatea pe care o duce în comisia de femei și în consiliul de conducere al gospodăriei „Calea fericirii". E candidată de partid; ca semn de încredere, Florica Condoiu a fost aleasă deputată de oamenii din sat care cunoscuseră necazurile ei dinainte, care o știau muncitoare și cinstită.

Dacă Maria și Dumitru — ceilalți frați — au putut învăța carte la vîrsta școlară, Florica a învățat abia tîrziu să scrie și să citească, iar Constantin a învățat să scrie primele scrisori în armată, unde-și face stagiul militar acum.

Dacă mergi în satul Condoești și treci și pe la familia Condoiu, poți afla multe despre viața pe care au dus-o înainte. Dar poți afla și mai multe despre viața lor de cînd sînt în colectivă. Cu ajutorul primit de la gospodărie au cumpărat o vacă. Mai au și cîteva oi și trei porci care își fac de lucru prin bătătură, spre bucuria bătrînei.

Acum se pot îmbrăca, iar cît despre grîu — pentru cele 800 de zile muncă pe care le are pînă acum — familia Condoiu are de luat anul acesta aproape 2000 de kg. de grîu. La avans le-a revenit atît, încît au împrumutat grîu de sămînță și țăranilor cu gospodărie mică, Gavrilă și Matei Maziliu, mai ales că grîul de la colectivă e un soi mai bun și mai curat.

În ultimii cinci ani în deosebi, viața familiei Condoiu s-a schimbat cu totul. S-au schimbat și oamenii și se schimbă și satul: pretutindeni poți să vezi case care se înalță acum, cu ferestrele largi și cu înflorituri de lemn la prispe.

Palmele sînt și acum bătătorite și mari — semn de noblețe al oamenilor muncitori și cinstiți. Dar ochii caută drept și frunțile nu se mai pleacă.

Vînturile, ploile și arșițele dăltuiesc și acum chipurile țăranilor muncitori. Dar pe frunți nu-și mai trece brăzdarul nici umilința, nici obida. Cît despre pămînt, dacă înainte n-aveau decît pe cel strîns în bătăturile palmei, au acum pămînt colectiviștii din Ștefănești cît vezi cu ochii: de la valea Oltului, albăstrie de ceața toamnei, pînă la dealurile însorite ale Drăgășanului, de unde se aude zarva colectiviștilor care culeg strugurii.

FLORENȚA ALBU

Într-un an — 50 de case noi

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — În hrisoavele primăriei din comuna Tîrgu Lăpuș, timp de 20 de ani — adică din anul 1924 pînă în anul 1944 — au fost înscrise numele a 21 familii care și-au construit case. Da! 21 de case construite în 20 de ani! Dar, ce case? Primarii n-ar fi greșit cîtuși de puțin dacă ar fi scris: 5 case și 16 bordeie. Și toate acestea în 20 de ani, nici mai mult, nici mai puțin.

Ce diferență între ieri și azi! Să nu vorbim însă de toți cei 11 ani cîți au trecut de la eliberarea patriei noastre. E prea mult. Să luăm numai un singur an, sau chiar o singură vară: vara anului 1955.

Cîte case au fost construite în sat? Pentru a afla n-ai nevoie de călăuză. Privirea îți aleargă în voie de la una la alta. Oricare dintre țăranii muncitori ai comunei îți va număra 50 de case noi, construite într-o singură vară. Să dai exemplu pe cei care și-au construit cele mai frumoase case? E greu. Cu cine să începi și pe care să-l lași la urmă? Au doar toți case frumoase.

Un bătrîn cu barba colilie, te scoate din încurcătură, zicînd:

— Apăi, fătul meu, ți-oi spune eu cu cine să începi și cu cine să termini. Stai și ascultă ce-ți voi spune... Începe cu partidul căruia îi datorăm toată recunoștința și încheie tot cu asta. Nu te teme că vei spune de două ori același lucru, căci și de două ori e prea puțin. Nouă, sfatul popular ne-a dat pămînt necesar construirii caselor, iar statul credite avantajoase. Altădată cine s-ar fi gîndit la toate astea? După cum vezi am dreptate.

Un nou sat electrificat

În satul Barabanț, raionul Alba, regiunea Hunedoara, s-a petrecut zilele acestea un eveniment deosebit; în sat s-au aprins primele becuri electrice.

Printre primii care și-au introdus lumină electrică în casele lor, au fost țăranii muncitori Cornel Tripșea, Ioan Mîrza, Traian Fleșer.

Satul Barabanț este cel de al patrulea sat electrificat anul acesta în raionul Alba.

(Agerpres)

Pionierii sînt oameni, nu păpuși

De alegerea activului pionieresc depinde în cea mai mare măsură nivelul activității unei unități pe timp de un an. Tocmai de aceea, perioada de pregătire și desfășurare a alegerilor este o perioadă hotărîtoare, cînd munca instructorului trebuie să se desfășoare exemplar.

Din păcate, la Școala de 7 ani nr. 2 băieți din Turnu Măgurele, alegerile care s-au desfășurat de curînd nu sînt de loc de natură să creeze asemenea condiții. Felul cum a muncit colectivul de instructori, sub conducerea tovarășei Elena Rădulescu, instructoare superioară, dovedește lipsă de interes pentru munca în rîndul copiilor, formalism și chiar lipsa celei mai elementare conștiinciozități.

Tovarășa Elena Rădulescu n-a organizat nici un fel de pregătire și n-a convocat niciodată, de la începutul anului, colectivul instructorilor de detașamente. Sînt, în această unitate, instructori care n-au fost niciodată pe la detașamentele lor; nimeni n-a întrebat vreodată pe acești tineri dacă ei simt vreo chemare pentru munca în rîndul pionierilor și nu le-a explicat cum să și-o îndeplinească.

Adunările de dare de seamă și alegeri dau copiilor prilejul să se cunoască unul pe altul, să ridice problemele care-i preocupă cel mai mult, să se formeze ca viitori oameni. Or, ca să nu se obosească prea mult pregătind alegeri de grupe și detașamente, tovarășa Rădulescu a preferat să treacă direct la alegerea colectivului de conducere al unității. Adunările de detașament, în care copiii fiind colegi și cunoscîndu-se mai bine, au prilejul să ridice problemele cele mai interesante, să-și manifeste combativitatea și energia, au fost subapreciate total de către instructoare. În loc să îndrume pe pionierii din colectivele de conducere ale detașamentelor cum să alcătuiască dările de seamă, ea a trecut cu buretele peste tot ce înseamnă activitate colectivă și a încredințat cîte unui singur copil îndeplinirea acestei sarcini; darea de seamă a unității a alcătuit-o singură, din cîteva fraze superficiale, fără să pomenească despre munca din anul școlar trecut.

Poate că tovarășa instructoare își închipuie că pionierii îi vor mulțumi pentru faptul că i-a scutit de o treabă nu tocmai ușoară și s-ar putea chiar ca acest lucru să se și întîmple, ținînd seama de felul cum îi obișnuiește. Dar nici școala, nici părinții, nici organizația pionierească și nici mai tîrziu societatea nu-i vor mulțumi niciodată pentru că nu le-a cerut copiilor să gîndească, pentru că nu i-a deprins să fie cetățeni, tovarăși, oameni activi și cu simț de răspundere.

Felul cum muncește tovarășa Elena Rădulescu duce nemijlocit la scăderea prestigiului organizației de pionieri, atît în fața copiilor, cît și a cadrelor didactice din școală. Ea trebuie să se considere răspunzătoare pentru faptul că, în momentul de față, în Școala de 7 ani nr. 2 băieți din Turnu Măgurele organizația de pionieri nu are rolul serios pe care ar trebui să-l aibă în educarea comunistă a copiilor, în buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Ca urmare, nimeni nu se ocupă cu adevărat de activitatea pionierească; consiliul pedagogic n-a luat niciodată în discuție munca unității de pionieri, iar profesorii și învățătorii utemiști — cum ar fi de pildă tovarășa Drăgulin — nu se consideră de loc răspunzători pentru aceasta.

Primul pătrar s-a terminat, iar situația aceasta gravă nu poate să mai dăinuie. Tovarășa Elena Rădulescu și-a pus oare problema că greșește definind o muncă pentru care n-are nici un fel de pasiune, că își ia răspunderea educării unor copii pentru care n-are nici o fărîmă de dragoste, că îi împiedica, prin totala ei inactivitate să activeze la rîndul lor? Oricum, ea trebuie să se gîndească neîntîrziat cum va răspunde părinților, școlii, societății, pentru copiii care i-au fost încredințați. pentru prestigiul unității de pionieri, să se hotărască dacă vrea sau nu să îndeplinească această sarcină de organizație. Pentru că aici este nevoie de oameni care doresc din inimă să educe pe copiii oamenilor muncii, să facă totul pentru aceasta. Iar comitetul raional U.T.M. Turnu Măgurele poate să găsească un astfel de om între miile de utemiști buni din raza sa de activitate.

Corespondent
ENE FLORIAN

Strădanii încununate de succes

În cadrul unei adunări populare țăranii muncitori din comuna Lelești, regiunea Craiova, au hotărît cu doi ani în urmă să construiască un nou local pentru sfatul popular, cu sală model pentru căminul cultural. Comitetul de inițiativă format dintre cei mai harnici țărani muncitori din comună a început procurarea și transportarea materialelor la locul de construcție. Aici, pe șantierul din mijlocul comunei, puteau fi văzuți și zeci de tineri și tinere care în timpul liber dădeau zor la ridicarea noului local obștesc. Mulți dintre ei, cum sînt de pildă tîmplarii Roșca Nicolae și Feroiu Nicolae, Giorgi D. Nicolae, Feroiu Ion și alții, au fost sufletul întrecerii pentru construirea noii clădiri.

Visul de ani de zile al celor din Lelești s-a împlinit. Noua clădire construită cu mijloace locale constituie mîndria comunei.

Corespondent
I. SBÎRCIOG

Noi construcții pe malul mării

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Într-o adunare, constructorii pavilionului de case de odihnă de la Mamaia s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să termine construirea din cărămidă a celor patru corpuri de clădiri ale pavilionului, să dea în folosință două blocuri a cîte 8 apartamente și să execute lucrări care vor însuma planul valoric anual — îndeplinindu-l înainte de termen.

Aceste angajamente au stîrnit entuziasmul tinerilor constructori care văd în îndeplinirea lor o datorie patriotică. Brigada de dulgheri condusă de utemistul Gogiling Gheorghe a depășit planul pe luna octombrie cu 19 la sută, iar cea a zidarilor condusă de utemistul Vieru Constantin cu 8 la sută. Lucrînd în două schimburi, brigada de transport condusă de tînărul Mendvei Iuliu a depășit planul pe aceeași perioadă cu 32 la sută.

Muncile mecanizate de pe șantier au ușurat simțitor lucrările.

400 de camere individuale și sala de mese, dotată cu cele necesare, vor oferi în vara viitoare oaspeților din întreaga țară condiții minunate de odihnă.

Din roadele activității deputaților comunali

ARAD — (de la corespondentul nostru).

Deputații din circumscripțiile sfatului popular al comunei Lenauheim, raionul Sînnicolau Mare, desfășoară o rodnică activitate pe tărîm obștesc. Anul acesta, de pildă, a fost electrificată comuna (inclusiv periferiile). Deputații comunali au antrenat un mare număr de cetățeni — în special tineri — la săpatul gropilor și căratul stîlpilor. S-au construit anul acesta prin muncă voluntară, 12 fîntîni, dintre care șapte din fondul de autoimpunere, s-au reparat nouă poduri, trotuarele etc. Deputații comunali au mobilizat la aceste acțiuni un număr mare de cetățeni tineri și vîrstnici. Munca lor nu s-a rezumat însă numai la atît. Ei au desfășurat o muncă de agitație pentru a termina la vreme campaniile agricole pentru ca toți cetățenii să-și achite cotele obligatorii către stat și altele. Deputații, împreună cu consiliile de părinți, s-au preocupat și de repararea Școlii de 7 ani cu limba de predare romînă.

Dintre ei s-au evidențiat deputații Bulzan Ana din circumscripția 21, Redl Francisc din circumscripția 8 și Rosenhoffel Ion din circumscripția 14.

CRONICA DRAMATICĂ

„ANI DE PRIBEGIE" pe scena Teatrului Tineretului

Virgil Brădățeanu

Piesa „Ani de pribegie" se deschide străjuită de un „motto" menit să reliefeze lapidar substanța generatoare de idei a operei: „Unde se duc zilele?" — este întrebarea cuprinsă în „motto". Iar răspunsul ni-l dă întreaga piesă: Zilele nu se duc în van atunci cînd sînt trăite așa cum trebuie. În răspunsul acesta dramaturgul A. Arbuzov se face exponentul unei noi atitudini față de viață, atitudine care concretizează sensul filozofic al realității sovietice, în care zilele își au rost dacă au fost trăite din plin, în slujba fericirii tuturor. „Ziua frumos trăită și după moartea noastră rămîne vie" spune în toiul încleștării de pe frontul antihitlerist un personaj al piesei, el însuși luptător pentru ca oamenii să aibă putința de a-și trăi zilele cît mai frumos.

Militînd prin dramaturgia sa pentru zile frumos trăite, pentru înălțarea morală și spirituală a oamenilor, Alexei Arbuzov combate în special ceea ce face din om propriul său dușman. În piesa „Ani de pribegie" el caută să realizeze ceea ce își dorea Vedernicov, principalul personaj al piesei: „Dacă aș fi scriitor, aș scrie o carte despre rătăcirile omului, ca să nu mai cadă nimeni în ele, niciodată".

Din întreaga piesă răzbate, învăluindu-te prin sinceritatea și dragostea de oameni pe care o mărturisește, chemarea: Iubiți viața, luptați pentru fericire, dar fiți demni de ea, meritați-o. Viața, fericirea, nu poate fi numai a ta. Dacă fericirea ta, sau felul în care înțelegi să-ți duci viața stingherește viața din jur, vezi de unde vine răul și elimină-l. Fericirea nu poate fi clădită din fericiri furate.

...Într-o zi din vara anului 1937, în apropierea Moscovei, la Pavel Tucicov, se adună un grup de tineri, majoritatea studenți în medicină. Printre ei se află și Vedernicov — un tînăr a cărui capacitate profesională face din el mîndria colegilor săi — Lavruhin — student sîrguincios și plin de seriozitate — minunatul și prevenitorul tovarăș Pavel Tucicov, Olga, Oleg Doronin etc. Toți tinerii, toți îndrăgind viața și încercînd să scruteze viitorul, ei se întîlnesc cu individualitățile lor perfect distincte pe calea aceluiași elan și optimism specific tineretului sovietic, căruia drumul vieții i se deschide înfloritor și plin de promisiuni. Sînt în pragul viitorului și toți se întreabă, desigur la fel ca Doronin, cu interes pasionat, nu cu teamă: „Ce ne așteaptă oare acolo? Cine știe! Cine poate ști?" Încet, încet, de-a lungul acțiunii, viitorul începe să prindă contur pentru ei, conform cu capacitatea fiecăruia de a înțelege viața, de a munci pentru construirea fericirii lor și a celorlalți.

Două mari probleme cu o adîncă semnificație se vor desprinde de aici încolo: locul omului în viață și locul dragostei în viața omului. În legătură cu ele se vor desfășura și vor crește personajele, impunînd prin acțiunile și evoluția lor concluzii de preț spectatorilor, îndeosebi celor tineri.

Să urmărim evoluția personajului central — Alexandr Vedernicov — Șurca, după cum îi spun cei apropiați. Cum s-a comportat el în decursul anilor, ce a realizat? Nu atît cît aștepta viața de la el și cît știa el însuși că poate să-i dea vieții. Aceasta pentru că la Șurca trăsăturile individualiste au devenit dominante ale personalității sale, de unde rezultă slăbiciunea pe care o arată în fața vieții. Asupra lui vor acționa însă oamenii sovietici, viața și încercările prin care trece, obligîndu-l să vadă cît de greșită i-a fost atitudinea, cît de meschin este individualismul care l-a dus pînă la a nu primi ajutorul celor din jur. Pornit la cucerirea vieții, Șurca ar vrea să-și datoreze numai lui totul, spre a nu fi obligat față de alții. Pare înarmat cu o platoșă pe care nimeni și nimic n-o poate frînge. Realitatea însă, devotamentul soției sale, Liusia, ajutorul prietenilor, îndeosebi Olga și Pavel, îl obligă să vadă cît de profund a greșit. În Marele Război de Apărare a Patriei, în focul acțiunilor comune de luptă eroică, Vedernicov are total revelația marii responsabilități ce-i revine omului față de colectiv și cunoaște nevoia firească de a fi în mijlocul colectivității. Atunci cînd Șurca își dă seama că „în viață ca și în război nu merge de unul singur", în fața noastră se află un alt om. Procesul complicat de transformare a acestui om, în care se luptă tendințe opuse, unde își au rolul lor nuanțele cele mai discrete, a fost surprins și urmărit cu o deosebită măiestrie artistică de către dramaturg. Admirăm adîncimea și finețea cu care a pătruns cele mai intime fibre ale vieții sufletești, fără a simplifica problemele. Iată de exemplu dragostea. Este ea oare o chemare irezistibilă între doi oameni și atîta tot? Nici o clipă Arbuzov nu ne lasă să observăm pe undeva un așa-zis sîmbure fatal al dragostei. Sentimentul lui Vedernicov pentru Olga pornește de la ajutorul dezinteresat pe care ea i l-a dat în clipe dintre cele mai grele ale vieții sale. El ajunge la un moment dat să creadă că nu mai poate trăi fără ea, pentru că împrejurările au făcut ca alături de ea să se simtă mai om. La rîndul ei, Olga, care socotește că a iubi înseamnă a salva, a ajuta, iubește în Șurca poate tocmai acea parte de suflet pe care a pus-o ea însăși în noul Vedernicov, opera ei.

Faptul că în piesă se pun, legate de desfășurarea lui Alexandr Vedernicov, o seamă de probleme fundamentale ale eticii comuniste, dă rolului calitatea de a fi un element polarizator al acțiunii, principal factor de unitate al piesei. Interpretul unui asemenea rol are o sarcină grea, dat fiind eforturile de concentrare creatoare pe care personajul le cere, dar în același timp o misiune de dorit prin posibilitățile bogate pe care i le oferă textul. Vedernicov trăiește și acționează pe planuri diverse, îndelung frămîntat lăuntric, el intră într-un conflict puternic cu cei din jur și abia în final înregistrăm cu satisfacție saltul calitativ care încununează drumul tinereții lui. Este necesar deci ca, pe măsura procesului de transformare a eroului, actorul să marcheze nuanțat înfrîngerea treptată a individualismului lui Vedernicov. Numai astfel procesul lui sufletesc poate deveni viu și sensibil spectatorului. Apoi, personajul (ca și întreaga piesă) se desfășoară pe o foarte mare întindere în timp — din 1937 pînă după terminarea războiului—; el se va schimba deci și fizic. De la ostentația impetuoasă a începutului pînă la frămîntata echilibrare din final, este un drum pe care interpretul trebuie să-l realizeze cu autenticitate și expresivitate pentru a face să trăiască artistic procesul complex al creșterii eroului pozitiv Vedernicov. În spectacolul de la Teatrul Tineretului, interpretul lui Șurca este Geo Barton, care dă personajului o seamă de elemente valoroase, proprii atît rolului cît și actorului. În interpretarea lui Barton, Șurca este realizat cu deosebire în perioada lui de maturizare. În această parte, Geo Barton realizează momente de adîncă și autentică sinceritate care se transmit spectatorilor pe calea unei emoții calde, lipsite de ostentație. Finalul realizat de Geo Barton împreună cu Ana Dornescu este pilduitor în acest sens. Actorul realizează o creație remarcabilă, umbrită poate doar uneori de anumite tonuri și gesturi cunoscute și din alte roluri, și care, desigur, se cer eliminate spre a nu-l duce la șablonizare. Nu aci este însă neajunsul principal al jocului său. În prima parte a piesei, urmărind probabil să redea cît mai autentic pe tînărul student expansiv, egocentrist chiar, copleșitor prin vitalitatea lui nemăsurată, Geo Barton și-a încărcat prea mult personajul. Prins de problemele înfățișării exterioare, artistul a pierdut uneori în primele tablouri conținutul rolului. Este de fapt partea cea mai grea a rolului pentru actorul Barton, handicapat aci de vîrsta și temperamentul personajului său. Aici Vedernicov are scăpărări, sinuozități, elanuri nestăvilite, momente în care nici el nu se înțelege bine, situații grele de rezolvat pentru interpret, dar în același timp oferind un foarte valoros material pentru o mare creație artistică. Geo Barton are datoria să mai lucreze asupra acestei părți, să găsească în adîncurile încă neexplorate ale ființei lui Vedernicov tînăr, justificarea acțiunilor pe care le realizează scenic.

Deschisă unei iubiri pe care o aștepta cu întreaga ființă, Olga găsește în Șurca — mai bine zis în situația creată între ea și Vedernicov — realizarea concepției sale asupra iubirii. Și ea se dăruie redresării, salvării lui Vedernicov cu întreaga ei pasiune și putere de sacrificiu. Iar cînd în final Șurca se reîntoarce firesc la soția sa, la familia sa, Olga nu are acea cramponare meschină față de ceea ce s-ar putea socoti în mod îngust „fericire personală".

Drama Olgăi continuă și după lăsarea cortinei, ea trebuind să-și biruie dragostea pentru Șurca, să renunțe la el. Dar un răspuns parcă la situația ei ne dă un alt personaj, Galina, care pornește în piesă cam de la aceeași situație în care se află Olga în final. După ce l-a iubit și s-a despărțit apoi de Șurca, Galina crește de-a lungul acțiunii către o totală împlinire de viață alături de Arhipov, pe care-l îndrăgește și împreună cu care va păși mai departe spre viitor.

Problemele piesei sînt tratate cu o discreție proprie creației lui Arbuzov. De aceea și jocul actorilor trebuie să se adapteze acestei cerințe, interpretarea lor pretinzînd o înaltă factură realistă, în care fiecare nuanță, amănuntul semnificativ își au un mare rol. Din rîndul creațiilor actoricești de valoare se cuvine să desprindem pe aceea înscrisă de Ana Dornescu, interpreta Liusiei, soția lui Vedernicov, de o seninătate și puritate cuceritoare. Actrița a înțeles natura intimă a personajului, bunul simț prin excelență feminin al acestei fete simple, omenescul ei — și creația sa înseamnă un omagiu adus cinstei, sentimentelor sincere și trainice, frumuseții morale a femeilor sovietice.

Interesantă și plină de adevăr este și creația Olgăi Tudorache în Galina. Actriță cu o bogată gamă de posibilități, ea își face remarcată în acest rol în primul rînd inteligența artistică, care i-a permis să găsească și să stăpînească cu precizie substanța personajului, să-l conducă în interpretarea sa pe linia unei creșteri perfect dozate, discretă și totuși pasionantă, către deplina lui realizare. A știut să descopere și să întrețină o pîlpîire de lumină acolo unde totul părea stins, pregătind discret izbucnirea flacării care va încălzi fericirea Galinei.

Făcîndu-ne să înțelegem zbuciumul Olgăi și să-i prețuim abnegația, valoarea renunțării la Vedernicov, Doina Tuțescu apare poate într-o măsură prea exaltată, etalîndu-și uneori ostentativ, fără o fină nuanțare, sentimentele care o cuprind. Momentul despărțirii de Vedernicov de pildă nu are încă pe scenă întreaga tensiune concentrată oferită de text.

Florica Demion a dat personajului mătușea Tașea forța unei prezențe vii, odihnitoare, plină de optimism, oferind spectatorilor satisfacția unei creații care, prin discreția mijloacelor întrebuințate, corespunde pe deplin stilului lui Arbuzov și în general atmosferei spectacolului.

Se vorbește în teatru despre „roluri bijuterii". Așa ceva este și scurtul dar agitatul și semnificativul fragment de viață pe care îl trăiește în fața noastră Zoica Țoloconțeva, tînăra sanitară interpretată de Liliana Ticău — un rol mic, capabil însă să dea actorului talentat prilejul unei adevărate creații. Tocmai de aceea firescul cu care tînăra actriță trăiește sentimentele Zoicăi, forța ei de a transmite dorurile și elanurile, bucuriile și unda de melancolie a personajului, toate crescînd din setea de viață debordantă care se va stinge totuși în fața noastră ucisă de o bombă dușmană, sînt răsplătite cu multă căldură de publicul spectator. Este o nouă creație a actriței care în stagiunea trecută s-a afirmat ca unul dintre cele mai talentate elemente ale generației ei. Pentru încununarea eforturilor făcute de N. Motoc în realizarea personajului Lavruhin (ale cărui tăceri valorează poate mai mult chiar decît replicile lui) este necesară o mai îndrăzneață, mai vibrantă tratare a rolului, folosirea unor mai variate mijloace de expresie, a căror lipsă face ca azi personajul să fie oarecum liniar. Vioiciunea și firescul lui Florin Vasiliu în Pavel Tucicov, posibilitatea prețioasă de a transmite emoții chiar printr-o simplă apariție, pe care o are Vasile Nițulescu (Oleg Doronin), umanitatea secretarului de partid Arhipov, interpretat de Ion Cosma (deși apariția lui e uneori zgomotoasă, cu accente vulgare), farmecul Aureliei Sorescu (Nina), sînt elemente care contribuie la reușita închegării a spectacolului. Merită să fie menționate, fie chiar în treacăt, potrivit rolurilor episodice pe care le dețin, și realizările actorilor Eugenia Marian (Cuzea) P. Dem. Dragoman (Soldationcov), G. Oprina (artileristul) care complectează ansamblul scenic merituos din spectacolul „Ani de pribegie".

Regizorul Constantin Sincu — laureat al premiului de stat — a avut în realizarea spectacolului o misiune destul de grea. O piesă „de atmosferă", caracterizată prin finețe analitică și subtilitate de expresie, în care profunzimi învolburate apar la suprafață cu multă discreție, în care există în permanență un bogat și neîntrerupt plan subteran de viață, în care conflictul este condus cu deosebită atenție pentru a nu se forța adevărul — „Ani de pribegie" a cerut regizorului C. Sincu, pe lîngă capacitatea de a sezisa și stăpîni toate acestea, găsirea acelor elemente care să le facă sezisabile spectatorului. De o excepțională importanță sînt aici tonul și ritmul spectacolului, ceea ce în ultimă instanță condiționează realizarea atmosferei, lucruri pe care C. Sincu a reușit să le realizeze, făcînd să trăiască scenic multiple valori ale piesei, dînd spectatorilor o realizare artistică care face cinste Teatrului Tineretului. Desigur o seamă dintre calitățile sau lipsurile pe care le-am remarcat, discutînd creațiile actoricești, i se datoresc și regizorului. Îl privesc pe regizor atît inconsecvența utilizării mijloacelor de expresie care există la unii actori (de exemplu la Doina Tuțescu sau N. Motoc), cît și faptul că mai există în spectacol momente nejustificate psihologic, lungite inutil. Este de asemenea de datoria regizorului să mai lucreze pe linia omogenizării ansamblului.

Prezentînd „Ani de pribegie", piesă care are neîndoielnic ample rezonanțe în rîndul spectatorilor, Teatrul Tineretului a realizat un spectacol valoros în ansamblu, din care nu numai tineretul are de învățat.

Tribuna propagandistului

O pregătire temeinică din primele zile

Pentru ca de la începutul anului școlar de învățămînt politic să pot asigura cele mai eficace posibilități de însușire creatoare de către cursanți a lecțiilor predate, am căutat în primul rînd să înlătur lipsurile care s-au manifestat în expunerea lecțiilor în anii trecuți.

In anul acesta, în cadrul organizației noastre de bază U.T.M. a Centrului de librării și difuzarea cărții-Arad, s-a înființat o formă superioară de învățămînt politic de organizație — cursul seral. De aceea am căutat încă de la început să aplic în expuneri metode noi, nefolosite de mine pînă acum. Astfel, dacă anul trecut m-am limitat la pregătirea lecțiilor numai pe baza materialului din broșuri, la primele două lecții expuse anul acesta am citit multă bibliografie auxiliară atît politico-ideologică cît și beletristică, indicînd acest lucru și cursanților. De exemplu la lecția I, în care se vorbește despre apariția claselor sociale, vorbind despre trecerea de la orînduirea sclavagistă la cea feudală, am indicat citirea romanului istoric „Spartacus" de Giovagnoli și a altor lucrări în acest gen. De asemenea, am indicat citirea unor capitole din istoria R.P.R. — manualul pentru învățămîntul mediu. La lecția a II-a, m-a ajutat foarte mult în expunere citirea lucrării „Zilele vieții tale" de Ion Pas, pe care am indicat-o și cursanților. In afară de aceasta, în egală măsură m-a ajutat romanul istoric „Un om între oameni" vol. I și II al academicianului Camil Petrescu, „Răscoala" de Liviu Rebreanu, precum și romanul „Desculț" de acad. Zaharia Stancu.

Filmele artistice sovietice și romînești vizionate în ultima perioadă, mi-au fost de un real sprijin. Pentru lecția III-a am organizat vizionarea colectivă cu toți cursanții a filmului sovietic „Căderea Emiratului".

Discuțiile purtate pînă în prezent în seminarii au dovedit un serios progres față de anii trecuți. Astfel expunerile și discuțiile din seminar sînt mai interesante. Preocuparea cursanților pentru a-și ridica nivelul politico-ideologic și cultural cît și nivelul profesional este din ce în ce mai vădită.

Sînt convins că prin folosirea unor metode mai variate de expunere a lecțiilor, noi vom obține anul acesta realizări mai bune în educarea politico-ideologică a tinerilor.

ADOLF IONAȘ
propagandist al cursului seral U.T.M. anul I Centrul de librării și difuzarea cărții-Arad

Deschiderea învățămîntului agricol de masă

Marți se va deschide în întreaga țară învățămîntul agricol de masă.

Anul acesta, învățămîntul agricol de masă are trei forme: cursuri agrozootehnice cu o durată de trei ani care vor funcționa în gospodăriile agricole colective; cercuri agricole în S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri agricole, ocoale silvice și cămine culturale; cicluri de conferințe agricole pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale care nu sînt membri ai cercurilor agricole.

Anul trecut au frecventat învățămîntul agrozootehnic de masă 230.000 de cursanți, iar în anul de învățămînt 1955—1956 numărul înscrișilor va ajunge la aproape 350.000.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic, Ministerul Agriculturii și Silviculturii a luat din vreme o serie de măsuri.

In Capitală au fost instruiți 218 lectori din întreaga țară care la rîndul lor au pregătit conducătorii cursurilor de învățămînt agrozootehnic. De asemenea, au fost asigurate manualele și broșurile necesare cursurilor. In majoritatea regiunilor a fost terminată instruirea tuturor lectorilor și au fost pregătite sălile în care se vor ține lecțiile etc. Totodată au fost alcătuite programele de desfășurare a muncii practice.

O nouă gospodărie agricolă colectivă

Zilele acestea, 23 familii de țărani muncitori din comuna Ginta, raionul Beiuș, au format o gospodărie agricolă colectivă. In semn de recunoștință pentru partid, care le-a deschis drumul spre o viață mai bună, ei au numit tînăra lor gospodărie „Cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn".

Adunarea generală a ales în conducerea gospodăriei pe comuniștii Ștefan Boroș, Niculae Petruț și Mihai Beleznei, fruntași ai recoltelor bogate din comuna lor.

Producțiile bogate din anul acesta obținute de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole din regiunea Oradea, au făcut sa crească zi de zi numărul țăranilor muncitori care cer să fie primiți în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole existente sau să formeze altele noi. Numai în ultimele 3 luni, au fost inaugurate 38 de întovărășiri agricole, care cuprind peste 700 familii de țărani muncitori. In acest timp, în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole existente au fost primite alte aproape 800 familii de țărani muncitori.

Noi filme pe ecranele Capitalei

Luni, la cinematograful Gh. Doja a fost prezentat filmul „Maclovia", o producție a studiourilor mexicane. Din distribuția filmului fac parte Maria Felix, Pedro Armendaris, Carlos Lopez Moctezuma și alții. Producția studiourilor mexicane a fost realizată de regizorul Emilio Fernandez.

Tot luni a început să ruleze la cinematograful Libertății filmul „Muzică și dragoste", o producție în culori a studiourilor cehoslovace. Regia filmului este semnată de Jan Kadar și Elmar Klos. Marți și respectiv miercuri, filmul va fi prezentat și la cinematografele Magheru și Central.

„Pentru 14 vieți" se intitulează producția studiourilor maghiare care va fi prezentată începînd de marți la cinematograful Republica, iar de miercuri la cinematograful I. C. Frimu. Scenariul filmului este semnat de Tibor Tardos, iar regia de Zoltan Fabry, laureat al Premiului Kossuth. Muzica aparține lui György Ranki, laureat al Premiului Kossuth.

Tot în această săptămînă va rula în premieră la cinematografele Filimon Sîrbu și Elena Pavel, noua producție a studiourilor Defa-Berlin: „Este vinovat Ed. Martin?" după piesa cu același nume a scriitorului american Albert Maltz.

(Agerpres)

Expoziții agricole

In majoritatea centrelor regionale și raionale din țară s-au deschis în ultimul timp expoziții agricole menite să facă cunoscute realizările în diferite ramuri ale agriculturii și să răspîndească în masele largi ale țărănimii experiența și metodele de muncă ale unităților agricole socialiste și ale fruntașilor recoltelor bogate.

Cu prețioase învățăminte pleacă vizitatorul de la expoziția agricolă regională din Bacău. Cu ajutorul graficelor, mostrelor și explicațiilor scrise, colectiviștii din comuna Tibucani, împărtășesc metodele lor de muncă datorită cărora au realizat anul acesta peste 3.100 kg. grîu de toamnă la hectar. In standul gospodăriilor agricole de stat este prezentată printre alte unități gospodăria de stat „Vasile Roaită" din Serbești, care a realizat anul acesta 26 tone de varză la hectar și peste 22 tone de morcov. In pavilioanele expoziției sînt numeroase animale de rasă, mașini agricole moderne, precum și aspecte din munca silvicultorilor regiunii.

Produsele prezentate în diferite standuri ale expoziției agricole regionale din Craiova, constituie dovezi grăitoare ale roadelor aplicării regulilor agrotehnice de către oamenii muncii de pe ogoarele regiunii.

Așa de exemplu membrii gospodăriei agricole colective „Unirea" din comuna Stoenești, cultivînd porumb din soiul „Romînesc de Studina", pe care l-au prășit de 4 ori, au obținut anul acesta 3.200 kg. porumb boabe la hectar. In standul gospodăriei de stat Romînești se găsesc exponatele de cartofi obținuți prin metoda plantării de vară a cartofilor iarovizați. De pe fiecare hectar, cultivat după această metodă muncitorii de la gospodăria de stat Romînești au obținut 22.500 kg. de cartofi.

In alte standuri se găsesc numeroase varietăți de fructe, struguri, vinuri, iar în sectorul zootehnic sînt prezentate taurine de rasă Schwitz, cai de rasă arabă, scroafe din rasa „Marele Alb", curcani argintii etc.

(Agerpres).

Jurnal artistic

Tinerii noștri interpreți își îmbogățesc repertoriul

Orice apariție a unui instrumentist cu o lucrare pe care n-a mai interpretat-o merită să fie salutată. Cu atît mai mult, cînd o asemenea apariție este la acel nivel artistic la care Ion Voicu și Valentin Gheorghiu au prezentat în ultimele zile, în cadrul unor concerte simfonice, Concertul în re major de Paganini (execuția integrală) și respectiv Concertul în mi minor de Chopin.

Pe Ion Voicu îl mai ascultasem în prima parte a acestui concert atît de dificil încît doar puțini violoniști se încumetă să se apropie de el, (îndeosebi de partea a II-a și de a III-a). Ion Voicu a abordat cu îndrăzneală tot concertul și această îndrăzneală a fost încununată de succes. In Concertul lui Paganini latura de virtuozitate precumpănește asupra celei expresiv-muzicale. Pentru a ajunge la miezul muzical al lucrării trebuie să ai o asemenea tehnică, încît „problemele" strict violonistice să nu mai constituie probleme și să te poți concentra asupra expresivității muzicale. Ion Voicu a dovedit că, în cea mai mare măsură, este capabil de asemenea lucru. Dublele corzi, octavele, decimele variat combinate, staccatele din rondo, trilurile îmbinate cu pizzicati par a fi la Voicu jocuri de copii. Voicu a dovedit că a făcut însemnate progrese în ceea ce privește frazarea, care are la el o mare noblețe expresivă. Acest lucru a fost vădit în deosebi în adagio, dar și în partea I-a și în a III-a.

Apariția pe estrada de concert cu o lucrare nouă este rezultatul final al unei etape de muncă. Al primei etape... Urmează altele căci munca interpretului asupra unei lucrări nu încetează niciodată. Ceea ce ne îndreptățește să credem că audiția remarcabilă de joia trecută (cînd Ion Voicu a cîntat acompaniat de orchestra simfonică Radio, dirijată de Alfred Alessandrescu) nu este decît un început, este faptul că Ion Voicu are o mare modestie artistică, dublată de hotărîrea de a munci și a se perfecționa continuu. Cea mai bună dovadă o constituie în acest sens faptul că multaplaudatul nostru violonist intenționează să renunțe pentru o bună bucată de vreme la aplauze pentru a pleca la studii de perfecționare în Uniunea Sovietică. Ii urăm succes.

Valentin Gheorghiu n-a mai cîntat înainte Concertul de Chopin (nici parțial, nici integral...) Cu prilejul comemorării din 1949 a lui Chopin, l-am auzit în „Andante spianato și marea poloneză briliantă" op. 22. In concertele date în zilele de 12, 13 și 14 noiembrie, acompaniat de orchestra Filarmonică „George Enescu" dirijată de Mircea Basarab, Valentin Gheorghiu a cîntat pentru prima oară acest concert la București (cu puțină vreme înainte îl cîntase în țară în cadrul turneului Filarmonicii din Timișoara). Valentin Gheorghiu este un maestru indiscutabil al claviaturii, un virtuoz al pianului. Creațiile lui Chopin cer o asemenea virtuozitate, dar, evident, nu numai atît. Și într-adevăr, nici Valentin Gheorghiu nu dispune numai de tehnică. Poezia în care a învăluit desfășurarea tehnicii făcea ca să o uiți pe aceasta și să-i urmărești cu o mare participare discursul muzical, atît de simplu și totuși atît de plastic. La Chopin nu se poate vorbi de frazare în sensul obișnuit al cuvîntului. Ideile muzicale vin să se scurgă parcă unele în altele asemenea curenților unei ape repezi. Există un caracter spontan, natural al lui Chopin pe care Valentin Gheorghiu, în deosebi în concertul de duminică, l-a înviat, respectînd în același timp construcția lucrării. In interpretarea sa n-a fost nimic retoric, nicio tendință de a spune mai mult decît a vrut să spună autorul și de a forța ideea muzicală, ci, dimpotrivă, respectul pentru simplitatea extremă a expresiei a caracterizat concepția sa interpretativă. Poate că gustul personal al unuia sau altuia să fi determinat unele rezerve. Lucru natural, inevitabil... Gusturile sînt diferite. Dar despre faptul că concepția lui Valentin Gheorghiu este sinceră și plină de poezie nu se poate îndoi nimeni.

Valentin Gheorghiu și Ion Voicu au înscris cu succes noi lucrări în repertoriul lor... Ii așteptăm și pe ceilalți interpreți, care mai apar încă cu aceleași două, trei lucrări, s-o facă în viitorul apropiat...

C. TEODORIU

INFORMAȚII

● Duminică a părăsit Capitala plecînd spre Liban și Sudan o delegație comercială romînă, condusă de Iacob Măgură, director în Ministerul Comerțului Exterior, care va duce tratative în vederea încheierii de acorduri economice între R.P.R. și cele două țări. Delegația va vizita de asemenea Siria și Etiopia.

● Intre 17 și 19 noiembrie vor avea loc la Leipzig lucrările sesiunii Camerei tehnicii din R.D. Germană în legătură cu combaterea dăunătorilor din culturile agricole.

Țara noastră care a fost invitată să participe la lucrările acestei sesiuni va fi reprezentată de o delegație de specialiști condusă de prof. ing. Constantin Sandu Ville, membru corespondent al Academiei R.P.R. care a părăsit zilele trecute Capitala, îndreptîndu-se spre Leipzig.

● Luni seara s-a înapoiat în Capitală George Georgescu, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat, directorul Filarmonicii de Stat „George Enescu" care a dirijat o serie de concerte în Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Cele opt concerte dirijate de maestrul George Georgescu la Moscova, Leningrad și Kiev s-au bucurat de un frumos succes.

In Gara de Nord, George Georgescu a fost întîmpinat de reprezentanți ai Ministerului Culturii și de membri ai Filarmonicii de Stat „George Enescu".

CULTURA FIZICĂ și sport

Din nou egalitate între Dinamo și Flacăra

In sfîrșit — după destule deziluzii fotbalistice — duminica aceasta spectatorii și-au văzut răsplătite așteptările de comportarea celor 22 de jucători ai echipelor fruntașe: Dinamo (București) și Flacăra (Ploești). In lupta pentru titlu, cele două echipe au desfășurat un fotbal de calitate, oferind o partidă dîrz disputată, cu numeroase acțiuni spectaculoase, bine orientate, încheiată cu un rezultat egal.

Dacă în prima parte a jocului Flacăra a manifestat o ușoară superioritate în cîmp, acționînd mai periculos în atac prin Ghiță și Drăgan, (ultimul a și deschis scorul spre sfîrșitul reprizei întîia), după reluare Dinamo a atacat în trombă, supunînd apărarea Flacării — îndeosebi în primele 20 de minute ale acestei reprize — unui adevărat bombardament. Numai tenacitatea apărătorilor ploeșteni, care au luptat pînă la epuizare (s-au relevat în special Pereț, Pahonțu și Roman), a făcut ca în această perioadă furtunoasă a partidei, Dinamo să înscrie numai un gol, prin Maghet. Treptat „apele s-au liniștit", ambele echipe părînd mulțumite de rezultat. După dezlănțuirea de pasiuni (mai puternică poate în tribune decît pe terenul de joc) a urmat, firesc, o acalmie, căreia i-a pus capăt — odată cu scurgerea celor 90 de minute de joc — fluierul final al arbitrului D. Schulder. Acesta a ținut partida în mînă, însă a dat o seamă de decizii inverse care, din fericire, n-au influențat rezultatul.

Joc valoros în ansamblu, Dinamo—Flacăra a arătat din nou că echipele noastre nu știu să joace 90 de minute în același ritm, cu aceeași energie și vigoare. Cînd și-a asigurat un gol avantaj, Flacăra a greșit tactic, trecînd la un joc de apărare care o putea duce la înfrîngere. Atacul ei n-a mai legat aproape de loc acțiuni în această parte a partidei, dezamăgind chiar pe cei mai entuziaști suporteri. Dinamoviștii, la rîndul lor, după o repriză „neutră", în care s-au mărginit să fie „vioara doua", au jucat dezlănțuit doar 20—25 de minute, cînd au dat tot randamentul. In acest timp, Nicușor, trecut mijlocaș, Bacuț I, Neagu și uneori chiar fundașii, au organizat, cu vervă și fantezie de zile mari, atacuri — val după val — la poarta Flacării. Nereușind să înscrie golul victorios (2 șuturi ale lui Suru au zguduit barele și alte cîteva ale celorlalți atacanți au fost reținute de Roman) ei s-au domolit însă. In aceste condiții, rezultatul egal a consemnat desfășurarea dîrză a partidei.

Fără îndoială, ea s-a ridicat peste nivelul obișnuit al întîlnirilor divizionare din ultimul timp.

MIRCEA LUPAȘCU

ALTE REZULTATE

Dinamo (Orașul Stalin) — Progresul (București) 1—1 (1—0)
Știința (Cluj)—Locomotiva (Timișoara) 1—1 (1—0).
Flamura Roșie (Arad)—Locomotiva (Tg. Mureș) 0—0.
Știința (Timișoara) — Minerul (Petroșani) 3—1 (2—0).
Locomotiva (Constanța) — Avîntul (Reghin) 4—0 (2—0).

Fază din meciul de fotbal dintre echipele Dinamo București—Flacăra Ploești.

Pe scurt:

Duminică s-a încheiat campionatul de fond la călărie pe anul acesta. Cei mai valoroși 30 de călăreți din țară s-au întrecut de-a lungul a 261 km., împărțiți în 3 etape, pentru cucerirea titlului de campion republican. Victoria finală a revenit călărețului V. Pinciu (Victoria) pe calul Porumbel. Ultima etapă a concursului disputată pe distanța Pitești—București (112 km.) s-a încheiat cu victoria lui Pinciu care a realizat timpul de 5h.40' cu o medie orară de 21 km. In clasamentul pe echipe primul loc a fost cîștigat de echipa Dinamo IX București urmată de echipa Hipică a Armatei și Dinamo.

Aproape 50.000 de spectatori au asistat duminică pe stadionul „Vasil Levski" din Sofia la meciul dintre selecționatele de fotbal ale R. P. Bulgaria și R. Cehoslovace. Fotbaliștii bulgari au repurtat o victorie neașteptată, întrecînd echipa cehoslovacă cu scorul de 3—0 (1—0).

★

Pe stadionul din Tbilisi peste 1000 de atleți au început duminică întrecerile din cadrul campionatelor de atletism ale U.R.S.S.

Prima medalie de aur de campioană unională a fost cucerită de Galina Vinogradova. Ea a cîștigat proba de săritură în lungime cu rezultatul de 6,24 m. Un excelent rezultat a obținut în proba de aruncarea discului Nina Ponomareva. Ea a realizat 56,62 m., rezultat care constituie cea de a doua performanță din lume.

★

BUDAPESTA 14 (Agerpres). — Duminică s-a disputat la Budapesta, pe stadionul Popular în fața a 100.000 de spectatori, cea de a 18-a întîlnire dintre echipele reprezentative de fotbal ale R. P. Ungare și Suediei.

Echipa maghiară cu o linie de atac în formă bună, dar cu o apărare penetrabilă, a cîștigat cu scorul de 4—2 (2—1).

Jucătorii noștri de tenis de masă victorioși în Italia

Turneul pe care-l întreprind jucătorii noștri de tenis de masă, în diferite țări europene se soldează cu noi și noi victorii. De cîteva zile, ei se află în Italia, unde au fost invitați să participe la campionatele internaționale de tenis de masă ale Italiei. Cu acest prilej, palmaresul reprezentanților noștri: Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Matei Gantner și T. Harastaszi s-a îmbogățit cu prețioase victorii.

Intrecerea care a început sîmbătă la Milano a luat sfîrșit cu victoria reprezentanților noștri. Ei s-au impus categoric — cîștigînd toate titlurile de campion internațional al Italiei (simplu femei: Angelica Rozeanu, dublu femei: Rozeanu—Zeller, dublu mixt: Zeller — Gantner, simplu bărbați: Gantner, dublu bărbați: Gantner—Harastaszi). O comportare merituoasă a avut și celălalt reprezentant al nostru — P. Pesch.

Tinerii șahiști—într-o formă bună

Sîmbătă în aula bibliotecii centrale universitare din Capitală a început prima rundă a campionatului de șah al R.P.R. pe anul 1955.

Alături de O. Troianescu — campionul R.P.R. pe anul 1954 — E. Voiculescu, Ciocîltea, Rădulescu, Samarian — șahiști de frunte ai țării noastre — ia parte la această luptă o pleiadă de tineri șahiști — Ghițescu, Szabo, Günsberger — care s-au afirmat în ultima vreme ca talentați șahiști.

Chiar în prima rundă, tinerii șahiști se impun printr-o pronunțată combativitate. Se cuvine a remarca în primul rînd merituoasa comportare a mezinului acestui turneu, juniorul Günsberger care reușește să învingă la mutarea 32-a pe Halic. După acest succes, Günsberger întîlnește în cea de a doua rundă pe maestrul sportului Bălănel. Intr-o partidă cu multe combinații tactice, maestrul sportului I. Bălănel este nevoit să se recunoască învins de tînărul său adversar, care înscrie astfel una dintre cele mai prețioase victorii ale sale.

★

Iată rezultatele înregistrate în runda a III-a.

Cu un rezultat neașteptat s-a terminat partida dintre campionul țării Troianescu și M. Breazu, campionul orașului Cluj. Acesta din urmă avînd albele, a jucat foarte energic într-o variantă a apărării siciliene și după schimbul turnurilor a pătruns în poziția adversă cauzînd grave pierderi materiale, în urma cărora Troianescu a cedat.

Intr-un frumos stil combinativ studentul bucureștean Ghițescu l-a învins pe tînărul Günsberger. In restul rundei, partidele Halic-Voiculescu și Urseanu-M. Rădulescu s-au terminat remiză în timp ce Bălănel a suferit o nouă înfrîngere de data aceasta în fața lui I. Szabo. Ciocîltea cu albele a jucat nesatisfăcător în fața lui Rusănescu și a fost nevoit să accepte remiza.

Restul partidelor s-au întrerupt. Astăzi, începînd de la ora 8.30 se joacă partidele întrerupte din primele 3 runde.

Locomotiva Grivița Roșie — campioană de rugbi pe anul 1955

Duminică a luat sfîrșit campionatul de rugbi al R.P.R. pe anul 1955. Titlul de campioană a fost cucerit de echipa Locomotiva Grivița Roșie, care a avut o comportare constantă de-a lungul întregii competiții. In jocurile din retur, feroviarii au reușit să întreacă puternicele echipe C.C.A. (9—3) și Dinamo (6—3).

In ultimul meci, Locomotiva Grivița Roșie a dispus de Constructorul Orașul Stalin cu 60—0, realizînd astfel și cel mai bun averaj dintre toate echipele.

(Agerpres)

Săptămîna Internațională a Studenților

Viață întunecată în „Țara soarelui răsare"

Ichiro Ono
reprezentantul Federației organizațiilor studențești autonome din Japonia la U.I.S.

Japonia are aproximativ o jumătate de milion de studenți care frecventează 479 de universități și colegii, inclusiv 252 colegii cu cursuri de scurtă durată. In comparație cu populația totală a țării de 85 de milioane, cei 500.000 de studenți reprezintă desigur o proporție destul de apreciabilă. De aici nu trebuie să se tragă însă concluzia că studenții japonezi o duc bine. Dimpotrivă, dificultățile pe care trebuie să le înfrunte majoritatea colegilor voștri din Japonia depășesc uneori limitele „îngăduinței".

Aproximativ 20%, partea „norocoasă" a studențimii, primește burse evaluate la 2.000 yeni pe lună. Aceste „burse" trebuie rambursate la capătul anilor de studii. Dar și acești aproximativ 20% dintre studenți nu sînt chiar așa de norocoși după cum s-ar crede, deoarece cei 2.000 de yeni cu greu pot acoperi cheltuielile strict necesare pentru continuarea studiilor. La Tokio, de pildă, studenții plătesc de obicei 4.000 yeni pe lună pentru o mică cameră de locuit. Și aceasta deoarece căminele studențești pot adăposti numai un număr redus de studenți. Iată de ce pentru a o scoate la capăt, studenții japonezi își împart cămăruța cu unul sau doi prieteni.

Taxele la universitățile și colegiile statului sînt de 6.000 yeni pe an, o sumă care să zicem ar putea fi plătită, deși în numeroase cazuri aceasta se face cu multe greutăți. La universitățile și colegiile particulare însă taxele sînt exorbitante. Studenții trebuie să plătească 20.000—30.000 yeni pe an, sau 2.000—3.000 yeni pe lună! Astfel, pentru continuarea studiilor în orașe mari ca Tokio, Kyoto, Osaka și altele trebuie să dispui de cel puțin 7.000—8.000 yeni pe lună, sumă cu care poți duce o viață studențească foarte modestă.

Desigur că în acest caz tinerii aparținînd familiilor de muncitori și funcționari nu-și pot îngădui să se dedice exclusiv studiului.

Pentru a face astfel față greutăților materiale, mai mult de jumătate din numărul total al studenților japonezi prestează diferite munci în timpul care ar trebui consacrat studiului. Dar acum nici această soluție nu oferă o cale sigură pentru a ieși din impas. Potrivit unei dări de seamă a Asociației pentru ajutorarea studenților din Tokio, posibilitățile de muncă pentru studenții nevoiași au scăzut anul acesta cu 20%.

Ca o consecință a tuturor acestor dificultăți, mulți studenți nu dispun nici de minimul necesar pentru trai. Darea de seamă a colegiului de educație din Tokio arată că 11% dintre studenții acestui colegiu nu iau de loc masa de prînz. Potrivit cercetărilor făcute de Departamentul de igienă al Biroului Prefecturii din Miyagi asupra condițiilor de alimentare ale studenților care locuiesc în căminele studențești ale Universității din Tohoku, studenții primesc o hrană conținînd în medie 2.000 de calorii pe zi, în timp ce unui om îi sînt necesare 2.650 calorii pentru a-și menține sănătatea și a se putea consacra muncii sale de fiecare zi. Desigur că subnutriția și munca peste puteri are urmări asupra sănătății studenților. Peste 20.000 de studenți suferă de tuberculoză. De altfel, îngrijirea medicală a celor suferinzi este cu totul insuficientă în țara noastră. Numai 170.000 de tuberculoși din Japonia sînt internați în spitale și sanatorii, în timp ce potrivit unui raport al Ministerului Sănătății publicat în martie 1954, numărul total al tuberculoșilor din țară s-a ridicat la 3.000.000. Este limpede că studenții, care în majoritatea cazurilor trebuie să muncească pentru a-și continua studiile, cu greu se pot bucura de o îngrijire atentă.

In afară de toate acestea, tînărul absolvent este lipsit în majoritatea cazurilor de orice posibilitate de a găsi de lucru. Anul acesta, nici chiar asemenea întreprinderi mari ca The Press Asahi, cel mai mare ziar din Japonia, Matsushita Electric, Machinery Co. și altele nu au mai făcut noi angajări. Ziarele au anunțat că aproape jumătate din numărul total al absolvenților din acest an n-au putut găsi de lucru. Studentul are deci în față o perspectivă întunecată și aceasta, ca o ironie a soartei, tocmai în „Țara soarelui răsare" cum este denumită țara noastră.

Calitatea cursurilor și materialul didactic constituie de asemenea probleme ce frămîntă studențimea japoneză. Alocarea unor sume considerabile din bugetul țării pentru înarmare face ca guvernul să nu acorde atenția cuvenită promovării educației, științei și culturii. Lipsa utilajului și materialelor pentru exerciții și experiențe, lipsa sălilor de clasă, lipsa de cărți și biblioteci, lipsa de profesori — toate acestea se fac puternic simțite. Pe lîngă lipsa de utilaj școlar, greutățile legate de grijile pentru existență împiedică în mare măsură pe numeroșii membri ai corpului didactic să predea lecții la un înalt nivel, care să corespundă dorinței arzătoare a studenților japonezi de a învăța.

In același timp, orientarea pe care cercurile oficiale din Japonia o dau învățămîntului superior este profund contrară intereselor și aspirațiilor tinerilor din țara noastră. In multe universități și colegii se fac, de pildă, cercetări tehnice cu caracter militar ceea ce nu poate să provoace decît indignarea studenților și profesorilor.

Ați auzit însă dragi tineri cititori din Romînia că studenții din Japonia nu suportă toate aceste lucruri în tăcere. Ei luptă cu dîrzenie pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai și învățătură.

Indată după terminarea războiului, studenții din majoritatea universităților și colegiilor s-au organizat, punînd bazele propriului lor for studențesc de conducere denumit „Autonomia studențească" la care participă toți studenții. Astăzi, peste 200 de autonomii studențești din peste 80 de universități și colegii — inclusiv majoritatea covîrșitoare a universităților mari — cu un număr total de 180.000 membri, sînt organizați în Federația pe întreaga Japonie a autonomiilor studențești. Această Federație este membră a Uniunii Internaționale a Studenților.

Toate autonomiile studențești, fie că sînt sau nu sînt membre ale Federației, desfășoară diferite activități pentru apărarea intereselor studenților și îmbunătățirea condițiilor lor de trai și învățătură. De la întemeierea ei în 1948, sarcina Federației a fost de a depune eforturi pentru satisfacerea intereselor, nevoilor și năzuințelor tuturor studenților din Japonia. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, Federația în ansamblul său și autonomiile studențești în parte organizează numeroase activități și manifestații multilaterale.

Conferința pe întreaga Japonie pentru refacerea școlilor, organizată de Federație la Kyoto în noiembrie 1953, a constituit un mare pas înainte în mișcarea studențească japoneză și în eforturile sale de a satisface revendicările studenților. 1000 de reprezentanți din peste 100 de universități și colegii au luat parte la conferință; la aceasta au participat de asemenea reprezentanți ai sindicatelor și organizațiilor patronale. Au avut loc discuții însuflețite asupra problemelor și greutăților cărora studenții și institutele de învățămînt superior trebuie să le facă față, s-au căutat căile de rezolvare a acestora pentru ca institutele să fie într-adevăr libere și democratice, pentru ca studenții și profesorii să se poată concentra asupra sarcinilor lor inițiale privind studiile și cercetările cu adevărat științifice. Conferințele și seminariile pe facultăți organizate în 1954 și 1955 atît pe plan național cît și local, de către Federație în colaborare cu organizațiile respective ale facultăților și cu participarea a sute de studenți sînt un rezultat al sus amintitei Conferințe din anul 1953.

In lupta lor, studenții din Japonia au însă de făcut față numeroaselor piedici precum și represiunilor polițienești. Drepturile democratice ale studenților sînt adesea încălcate de autorități. Această tendință reacționară s-a accentuat pe măsura trecerii la politica de remilitarizare a țării. Recenta dizolvare a autonomiei studențești Dogakukai de la universitatea din Kyoto — una din cele mai importante organizații membre ale Federației — este un exemplu elocvent al acestor încălcări, al abuzurilor autorităților oficiale.

Nu mă îndoiesc de asemenea că tinerii cititori romîni cunosc lupta tot mai hotărîtă, care a luat un caracter de masă, a studenților japonezi pentru pace împotriva bombelor atomică și cu hidrogen. Activitatea studenților noștri a jucat de altfel un rol important în campania pe întreaga țară a poporului japonez împotriva armelor de exterminare în masă. Această campanie a dus la strîngerea a peste 32.000.000 de semnături. Doriți desigur să luați de asemenea cunoștință de activitatea studenților japonezi pe tărîm cultural, științific și sportiv. Multe lucruri ar putea fi spuse aici deoarece colegiile noastre din Japonia sînt foarte active în aceste domenii. De data aceasta însă mă voi mărgini numai să menționez că studenții japonezi năzuiesc fierbinte spre pace, deoarece ei au trecut prin experiența amară a războiului, au suferit efectele îngrozitoare ale bombelor atomică și cu hidrogen, care au răpit peste 300.000 de vieți omenești. Studenții din Japonia sînt conștienți că politica de reînviere a militarismului și construirea de baze militare străine — țara este deja împînzită cu peste 700 baze militare americane — provoacă mari dificultăți înfloririi vieții studențești. Dar studenții japonezi nu privesc pasivi toate acestea. Ei doresc și luptă cu tot mai multă hotărîre pentru a avea legături de prietenie și colaborare cu prietenii lor din toate țările. Ei doresc aceasta, deoarece știu că studenții din diferitele țări ale lumii depun de asemenea eforturi pentru a-și îmbunătăți viața, pentru prietenie și pace între popoare.

Fie ca în cadrul acestei lupte nobile să se întărească și să prospere tot mai mult prietenia și solidaritatea dintre studenții din Republica Populară Romînă și Japonia!

O stradă din Tokio. Studenții semnează Apelul împotriva folosirii armei atomice.

IERI LA GENEVA: Dezvoltarea contactelor între Est şi Vest

GENEVA 14 Corespondentul Agerpres transmite: Şedinţa din 14 noiembrie a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri s-a deschis la ora 15.30 (ora Europei centrale). Şedinţa a fost consacrată discuţiei celui de al 3-lea punct de pe ordinea de zi a conferinţei — dezvoltarea contactelor între Est şi Vest. Şedinţa a fost prezidată de A. Pinay, ministrul de Externe al Franţei.

După cum se ştie, cei patru miniştri au început să discute problema dezvoltării contactelor între Est şi Vest la 31 octombrie cînd şi-au expus poziţiile în această problemă. In şedinţa din 31 octombrie delegaţia sovietică a prezentat o propunere în problema dezvoltării contactelor între Est şi Vest. Delegaţiile celor trei puteri occidentale au prezentat de asemenea o propunere comună. La această şedinţă cei patru miniştri au însărcinat un comitet de experţi alcătuit din reprezentanţii celor patru puteri să examineze propunerile prezentate şi să pregătească un raport asupra celui de al 3-lea punct de pe ordinea de zi.

In şedinţa din 14 noiembrie primul a luat cuvîntul **H. MACMILLAN**, ministrul de Externe al Angliei. El şi-a exprimat regretul pentru faptul că lucrările experţilor nu au dus pînă acum la un punct de vedere comun.

A luat apoi cuvîntul **V. M. MOLOTOV** care a subliniat că directivele celor patru şefi de guverne cer să fie pusă pe primul plan problema liberei comunicaţii şi a comerţului. V. M. Molotov a arătat că propunerile sovietice sînt în conformitate cu directivele. Delegaţia sovietică e de părere să fie eliminate piedicile ce stau în calea dezvoltării comerţului liber, fapt ce va avea o mare importanţă atît pentru ţările din Vest cît şi pentru cele din Est. V. M. Molotov a arătat că această problemă nu este luată în considerare în propunerile occidentale. El şi-a exprimat convingerea că prin clarificarea problemei relaţiilor economice între ţări şi crearea condiţiilor pentru dezvoltarea comerţului internaţional, se va aduce o contribuţie importantă la destinderea încordării internaţionale.

In propunerile occidentale trebuie subliniate două elemente. V. M. Molotov a declarat că unele propuneri occidentale reprezintă o tentativă de imixtiune în afacerile interne ale altor ţări. Ele nu pot fi considerate decît ca tentative de modificare a legislaţiei interne şi de schimbare a cursului monetar. Este clar — a arătat V. M. Molotov — că astfel de tentative nu au nici o bază şi că ele sînt în contradicţie cu directivele şefilor de guverne.

In ceea ce priveşte munca desfăşurată de către experţi, V. M. Molotov a subliniat că schimbul de vederi care a avut loc a fost util, realizîndu-se o apropiere în unele puncte de vedere. In altele — a subliniat el — nu s-a ajuns însă la nici o înţelegere.

Delegaţia sovietică — a arătat V. M. Molotov — **e de părere că miniştrii trebuie să cadă de acord asupra unor probleme fundamentale în dezvoltarea contactelor dintre Est şi Vest, ţinîndu-se seama în mod deosebit de faptul că nu se poate admite amestecul în treburile interne ale ţărilor. In conformitate cu acest principiu miniştrii pot adopta hotărîri în problema schimburilor culturale şi turistice, putîndu-se realiza acorduri bilaterale.**

Delegaţia sovietică a propus ca să se ia drept bază propunerile sovietice din 31 octombrie şi cele prezentate de primul ministru al Franţei, Faure la conferinţa şefilor de guverne din ziua de 22 iulie, precum şi un număr de puncte din proiectul Franţei, Marii Britanii şi Statelor Unite.

După aceea ministrul francez de externe **PINAY** a supus un nou document care în esenţă era propunerile prezentate de puterile occidentale la începutul discutării problemei dezvoltării contactelor dintre Est şi Vest. **V. M. MOLOTOV** a declarat că îşi va da părerea după ce va studia acest document, adică în şedinţa de marţi. Molotov a subliniat totodată că există o mare diferenţă între propunerile prezentate de primul ministru francez Edgar Faure şi propunerile actuale ale delegaţiilor occidentale. In propunerile prezentate în iulie nu era vorba de nici un fel de imixtiune în afacerile interne ale altora — ceea ce există în prezent în noile propuneri occidentale. Este surprinzător că cineva poate crede că se va obţine vreun succes pe această cale.

Discuţiile au continuat pînă la 19,30 (ora Europei centrale) cînd şedinţa a luat sfîrşit. Următoarea şedinţă are loc marţi la ora 10,30 ora Europei centrale.

N. R. Sublinierile aparţin redacţiei.

INTREVEDERI:

Molotov cu Dulles şi Mac Millan

GENEVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 noiembrie a avut loc o întrevedere între V. M. Molotov şi secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles. In cursul întrevederii a avut loc un schimb general de păreri privitor la lucrările conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, precum şi privitor la cîteva probleme care nu sînt incluse în ordinea de zi a conferinţei şi care prezintă un interes comun pentru cele două ţări.

La convorbire a participat A. A. Sobolev, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U.

*

GENEVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 noiembrie a avut loc o întrevedere între V. M. Molotov şi H. MacMillan, ministrul Afacerilor Externe al Angliei.

La discuţie a fost de faţă S. K. Ţarapkin, membru în colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Intre reprezentanţii puterilor occidentale la Geneva

GENEVA 13 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 13 noiembrie a avut loc la Geneva o întrevedere între reprezentanţii puterilor occidentale la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Au participat secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, MacMillan şi Roland de Margerie, director pentru problemele politice la ministerul Afacerilor Externe al Franţei, care a ţinut locul ministrului Afacerilor Externe, Pinay, plecat în Germania occidentală pentru întrevederea cu cancelarul Adenauer.

După cum relatează corespondentul agenţiei France Presse, în cadrul întrevederii, reprezentanţii puterilor occidentale au examinat probleme legate de situaţia din Orientul Apropiat şi din Extremul Orient precum şi problema Indochinei. S-au luat de asemenea în discuţie probleme privind Organizaţia Naţiunilor Unite, în special problema admiterii de noi membri.

Pinay şi Adenauer

PARIS 13 (Agerpres). — La 13 noiembrie Antoine Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a plecat pe calea aerului la Bonn. La 12 noiembrie el a părăsit Geneva pentru a participa la votul în chestiunea încrederii în guvern în Adunarea Naţională. Folosindu-se de întreruperea de o zi a lucrărilor conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, el s-a întîlnit la 13 noiembrie cu cancelarul Adenauer la reşedinţa acestuia de la Rhoendorf în apropiere de Bonn.

După cum relatează din Bonn agenţia France Presse, după convorbirea care a avut loc la 13 noiembrie între ministrul afacerilor Externe al Franţei, Pinay, şi cancelarul Adenauer, a fost dat publicităţii un comunicat în care între altele se spune că convorbirea s-a referit la „principalele probleme internaţionale".

In ceea ce priveşte problema Saarului, în comunicat se arată „hotărîrea celor doi oameni de stat — ca ţinînd seama de rezultatele referendumului din Saar — să caute, prin consultări cu guvernul Saarului care va fi creat în urma viitoarelor alegeri să rezolve problema Saarului ţinînd seamă de interesele principale ale celor două ţări în special în domeniul economic".

„Echo" despre divergenţele dintre E. Faure şi A. Pinay

PARIS 13 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Echo" a publicat o scurtă informaţie potrivit căreia între şeful guvernului francez, Edgar Faure şi ministrul Afacerilor Externe, Antoine Pinay, există divergenţe în privinţa tacticii folosite la conferinţa de la Geneva. In informaţie se spune: „Nefiind de acord în ceea ce priveşte legea electorală, Edgar Faure şi Pinay nu sînt de acord nici în ce priveşte linia de conduită la Geneva. Faure consideră că Pinay este prea „tăios" cu ruşii".

Declaraţia făcută de Ciu En-lai unui corespondent al ziarului iugoslav „Politika"

BELGRAD 14 (Agerpres). — Agenţia Taniug a transmis declaraţia făcută de Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, corespondentului special al ziarului „Politika", care apare la Belgrad. Ciu En-lai a declarat că China este recunoscătoare Iugoslaviei pentru poziţia şi sprijinul în problema restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U., precum şi în problema Taivanului. Ciu En-lai a declarat în continuare că poporul chinez şi guvernul R.P. Chineze sînt deosebit de satisfăcute de declaraţia guvernelor U.R.S.S. şi R.P.F. Iugoslavia, deoarece ea contribuie la slăbirea încordării internaţionale şi coexistenţa paşnică a ţărilor.

Politica Iugoslaviei, a continuat Ciu En-lai, care contribuie la coexistenţa paşnică a ţărilor, la securitatea colectivă şi dezarmarea generală, a exercitat o influenţă favorabilă asupra slăbirii încordării în lumea întreagă. Această politică se bucură de sprijinul Chinei.

Ciu En-lai a declarat în continuare că între ţările socialiste şi cele nesocialiste este posibilă o colaborare economică şi culturală. De aceea, la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii, China a acordat o deosebită atenţie lărgirii schimburilor economice şi culturale între toate ţările.

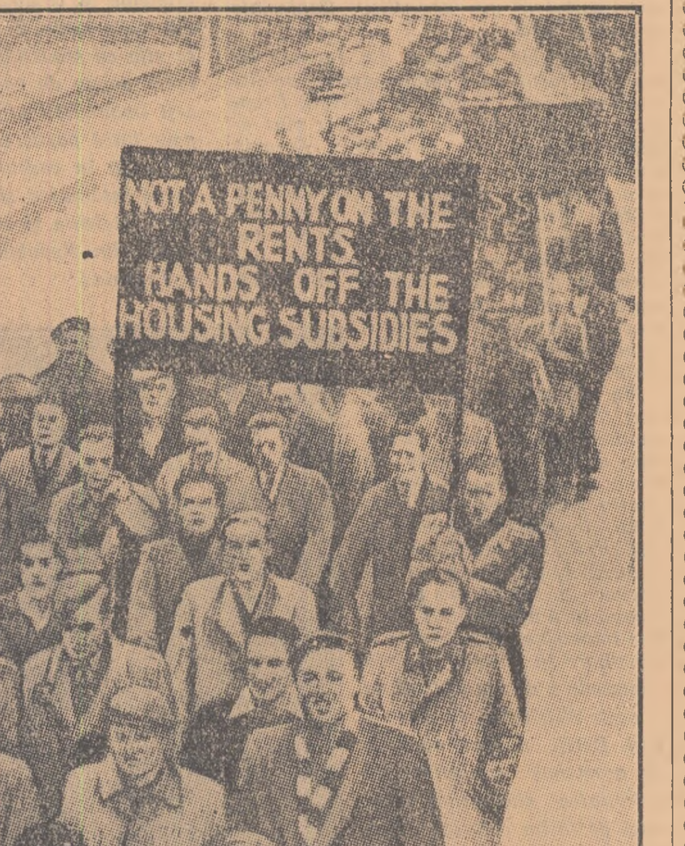
In încheiere, Ciu En-lai a declarat că relaţiile dintre ţările cu adevărat socialiste trebuie să fie strînse, deşi între ele pot exista probleme nerezolvate. Litigiile şi problemele nerezolvate nu trebuie să constituie un obstacol în calea dezvoltării unor strînse relaţii de prietenie.

Impotriva creşterii preţurilor în Anglia

„Raid împotriva bucătăriilor" este expresia folosită de ziarul englez „News Chronicle", şi nu numai de el, pentru a ilustra consecinţele nefaste ale noului buget englez asupra nivelului de trai al populaţiei.

Intr-adevăr, măsurile excepţionale anunţate de guvernul englez au şi început să se facă simţite; în întreaga Anglie preţurile la combustibil, la tarifele poştale şi telefonice, la chirii şi produse alimentare de larg consum sporesc continuu. Cu indignare, populaţia se ridică la luptă împotriva măsurilor excepţionale luate de guvern. In prezent, peste 7.000.000 de muncitori din diferite ramuri ale industriei participă la lupta revendicativă.

In fotografie: un grup de manifestanţi din cei 7.000 oameni din Crawley New Town care au demonstrat împotriva creşterii preţurilor. Pe pancarte se poate citi între altele: „Să nu crească preţurile cu nici un ban. Jos mîinile de pe fondurile noastre de gospodărire!".

NOTE EXTERNE

Cum înţeleg unii „dezvoltarea contactelor"

Una din problemele care se discută de către miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri la conferinţa de la Geneva, este, după cum se ştie, dezvoltarea contactelor dintre ţările răsăritene şi cele din Apus. De altfel, unele lucruri s-au şi făcut în această direcţie. Să ne amintim de pildă de vizitele reciproce de delegaţii agricole, care au avut loc între S.U.A. şi U.R.S.S., între Anglia şi Uniunea Sovietică, vizitele ziariştilor americani în U.R.S.S. şi ale ziariştilor sovietici în Statele Unite, turneul ansamblului Moiseev în Franţa şi Anglia, turneul pe care în curînd îl va face un teatru american la Moscova etc.

Sînt totuşi unii — adepţi înfocaţi ai „războiului rece" — care pun piedici dezvoltării contactelor între ţări, căutînd astfel să se opună destinderii internaţionale, să înăbuşe „spiritul Genevei".

Iată cîteva fapte recente ale trubadurilor „războiului rece", care contravin declaraţiilor unor oameni politici occidentali şi dăunează bunei rezolvări a problemei dezvoltării contactelor.

Numărul din 11 noiembrie al ziarului „New York Times" comunică din Washington că Departamentul de stat a refuzat să dea viză de intrare în S.U.A. unor savanţi sovietici care doreau să vină în Statele Unite pentru a cunoaşte realizările oamenilor de ştiinţă americani, specialişti în crearea seminţelor hibride.

Dar nu numai specialiştilor agronomi sovietici li s-a refuzat intrarea în S.U.A., ci şi... unor publicaţii. Ce sînt aceste publicaţii? Sînt oare operele „fulminante", „instigatoare" ale unui om gata să răstoarne ordinea americană şi să instaureze acolo comunismul? Nicidecum. Cărţile cu pricina erau binecunoscutele opere ale lui Charles Dickens şi Mark Twain, „David Copperfield" şi „Aventurile lui Tom Sawyer". Atunci, de ce li s-a refuzat intrarea în Statele Unite acestor cărţi destinate nu unor particulari, ci unor instituţii de stat, ca biblioteca Congresului S.U.A. şi şcoala de filologie a armatei americane? Pentru simplul motiv că acestea erau traduse în ruseşte. Fiind întrebat în legătură cu aceasta, un reprezentant al vămii — după cum relatează ziarul american „Chronicle" — a invocat o lege din 1938, care interzice importarea acelor tipărituri menite „să convingă, să sugereze, să orienteze, să incite sau să influenţeze într-un fel sau altul pe destinatar pe planul intereselor politice sau sociale, politicii sau relaţiilor cu guvernele unor state străine, sau în ceea ce priveşte politica externă a Statelor Unite".

La fel de neînţeles este şi motivul pentru care ministerul Afacerilor Externe al Angliei a refuzat zilele trecute să se transmită prin radio de la Londra meciul de fotbal dintre o echipă britanică şi echipa „Dinamo" Moscova. Şi pentru că veni vorba de radio, este indicat să amintim aci şi atitudinea directorului B.B.C. (Campania radiofonică britanică). El a refuzat să satisfacă dorinţa publicului londonez, care cerea să se transmită prin televiziune un spectacol al ansamblului Igor Moiseev, ansamblu care întreprinde acum cu mult succes un turneu în Anglia. Directorul B.B.C.-ului nu a vrut să-şi explice refuzul.

Nu aminteşte oare aceasta de refuzul guvernului francez de a permite celebrei balerine sovietice Galina Ulanova să danseze pe scenele Parisului? Oare dansurile ansamblului Moiseev pot fi taxate drept propagandă comunistă? Nu. E vorba despre cu totul altceva aici. Este vorba despre poziţia reacţionară pe care unii politicieni apuseni o manifestă faţă de dezvoltarea contactelor, faţă de noul curs luat de relaţiile dintre state, în ultima instanţă faţă de „spiritul Genevei".

D. L.

Convorbirea lui N. S. Hruşciov cu cadrele conducătoare din agricultura U.R.S.S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 noiembrie a.c. la Comitetul Central al P.C.U.S. a avut loc o convorbire a cadrelor conducătoare din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. şi a miniştrilor Agriculturii din republicile unionale cu N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

V. V. Maţkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S. a făcut o scurtă comunicare asupra şedinţei lărgite din 11-12 noiembrie a.c. a Colegiului Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. cu participarea miniştrilor Agriculturii din toate republicile unionale. La această şedinţă a Colegiului au fost discutate următoarele probleme:

1. Rezultatele preliminare ale anului agricol 1955 şi sarcinile în vederea obţinerii unei recolte bogate şi a unei înalte productivităţi a creşterii animalelor în anul 1956,

2. despre măsurile în vederea îmbunătăţirii continue a muncii organelor agricole, organizarea colectărilor şi îmbunătăţirea muncii instituţiilor de cercetări ştiinţifice;

3. despre sistemul de retribuire suplimentară a muncii în colhozuri.

In cadrul discuţiei, tovarăşul N. S. Hruşciov a atras atenţia în cuvîntarea sa lucrătorilor din organele agricole asupra necesităţii de a se înlătura cît mai grabnic lipsurile serioase existente în conducerea Staţiunilor de Maşini şi Tractoare, în munca de întărire continuă a colhozurilor şi în activitatea instituţiilor ştiinţifice, pentru a îmbunătăţi astfel producţia agricolă.

Tovarăşul N. S. Hruşciov a subliniat marea însemnătate a sarcinilor de a se trage concluzii multilaterale asupra anului agricol, de a se generaliza şi introduce experienţa gospodăriilor fruntaşe, de a instrui cadrele colhoznice, de a îmbunătăţi producţia de seminţe şi mai ales producţia de seminţe hibride, de porumb, de a organiza în mod exemplar iernatul vitelor şi de a se face pregătiri organizate în vederea însămînţărilor de primăvară din anul 1956.

Vizita grupului de ziarişti sovietici în S. U. A.

WASHINGTON 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 noiembrie, grupul de ziarişti sovietici a vizitat clădirea Congresului S.U.A. Ziariştii au vizitat birourile Camerei reprezentanţilor şi ale Senatului şi au asistat la şedinţa uneia din comisiile Senatului unde au fost salutaţi de senatorul Kefauver.

Ziariştii au vizitat de asemenea casa în care a locuit Washington primul preşedinte al S.U.A. şi mormîntul lui.

Presa din Washington redă în mod amănunţit vizita grupului de ziarişti sovietici în capitala S.U.A. In unele ştiri publicate în presă se manifestă însă tendinţa de a denatura caracterul declaraţiilor şi al activităţii ziariştilor sovietici. In cercurile ziaristice din Washington provoacă surprindere faptul că planurile preliminare întocmite de comitetul pentru întîmpinarea ziariştilor sovietici în capitala S.U.A. înainte de venirea lor la Washington, care prevedea întîlniri între ziarişti şi unii oameni de stat americani de seamă, nu au fost realizate. In schimb însă, în timpul vizitei pe care ziariştii sovietici au făcut-o la senat a fost organizată o întîlnire neprevăzută în aceste planuri, cu senatorul O'Mahony, care a încercat să ţină ziariştilor sovietici o „lecţie" sui-generis despre presa sovietică. Dar după cum s-a aflat, senatorul nici nu a citit şi nici nu a văzut vreodată ziare sovietice.

Declaraţia program a Frontului Naţional al Germaniei democrate

BERLIN 14 (Agerpres). — A.D.N. transmite: In şedinţa de închidere din 13 noiembrie a Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate au continuat dezbaterile pe marginea raportului prezentat de prof. E. Correns „Cu privire la noua situaţie şi sarcinile Frontului Naţional al Germaniei democrate". Participanţii la şedinţă au aprobat în unanimitate raportul. Ei au adoptat într-o atmosferă de mare entuziasm „Declaraţia program a Frontului Naţional al Germaniei democrate".

La începutul Declaraţiei se subliniază voinţa nestrămutată a popoarelor întregii lumi de a asigura pacea şi securitatea, acţiunile întreprinse în acest sens de către Uniunea Sovietică.

Cu privire la problema reunificării Germaniei, în Declaraţia program se arată că unitatea Germaniei poate fi obţinută numai prin ducerea unei politici cu adevărat paşnice.

A duce o politică germană sănătoasă înseamnă a ne pronunţa pentru securitate colectivă în Europa, pentru apropierea celor două părţi ale Germaniei, înseamnă a recunoaşte existenţa Republicii Democrate Germane.

Reunificarea Germaniei, se arată în continuare în declaraţie, ar fi fost de multă vreme un fapt împlinit dacă Bonnul nu ar fi respins cu încăpăţînare toate propunerile constructive ale Republicii Democrate Germane. Bonnul nu are nici un fel de plan, nici un fel de propuneri constructive pentru obţinerea unei înţelegeri reciproce între germani. Republica Democrată Germană, însă, are un asemenea plan.

In această ordine de idei, în document sînt expuse propunerile guvernului R. D. Germane în problema reunificării Germaniei, adresate miniştrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei. Aceste propuneri prevăd printre altele:

1. — Inlăturarea din calea reunificării Germaniei a obstacolelor ce s-au ivit în legătură cu includerea Germaniei occidentale în N.A.T.O. şi cu reînvierea militarismului german în Germania occidentală şi obţinerea unei înţelegeri reciproce între statele europene. Un prim pas în această direcţie trebuie să-l constituie crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

2. — In scopul reunificării Germaniei în condiţii de pace şi libertate, se propune ca militariştii să fie lipsiţi de situaţia lor dominantă în Germania occidentală şi să se creeze condiţii democratice pentru reunificare. De asemenea, este necesară retragerea de pe teritoriul Germaniei a trupelor străine şi lichidarea bazelor militare străine.

3. — Crearea, în scopul unei apropieri între cele două state germane, a unui Consiliu pe întreaga Germanie alcătuit din reprezentanţi ai parlamentelor celor două state.

Crearea premiselor externe şi interne necesare reunificării, se spune în continuare în Declaraţia program a Frontului Naţional al Germaniei democrate, va asigura ţinerea unor alegeri cu adevărat democratice.

In continuare, în document se spune:

Cerem ca între cele două state germane să se ducă tratative care vor trebui să se bazeze pe principiul egalităţii în drepturi şi să fie îndreptate spre încetarea „războiului rece", spre realizarea unei înţelegeri în domenii importante ca colaborarea economică, stabilirea şi lărgirea relaţiilor culturale, schimbul liber de delegaţii etc.

Frontul Naţional al Germaniei democrate va lupta şi mai activ pentru dezvoltarea unor contacte multilaterale între toate păturile populaţiei din estul şi vestul Germaniei. Pentru toţi patrioţii şi democraţii, pentru toţi oamenii iubitori de pace din cele două state germane, răsună şi mai puternic chemarea: „Germanii în jurul aceleiaşi mese!".

Partea a doua a Declaraţiei program a Frontului Naţional este consacrată problemelor legate de dezvoltarea şi întărirea Republicii Democrate Germane — primul stat al muncitorilor şi ţăranilor din istoria Germaniei.

Etapa hotărîtoare în lupta pentru reunificarea patriei noastre, se spune în Declaraţie, este dezvoltarea cu succes a Republicii Democrate Germane. Cei care sînt pentru unitatea Germaniei trebuie să întărească Republica Democrată Germană! Cei care sînt pentru democraţie trebuie să contribuie la cauza măreţei construcţii din Republica Democrată Germană! Cine vrea pace trebuie să întărească Republica Democrată Germană!

Cuvîntări ale oamenilor de stat din Asia:

Premierul Indiei, Nehru

DELHI 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 noiembrie, primul ministru al Indiei, Nehru, a luat cuvîntul la un miting în oraşul Amritsar (statul Pundjab), la care au participat 300 000 de persoane. Nehru a adresat poporului indian apelul de a pune capăt provincialismului, regionalismului, prejudecăţilor şi dezbinărilor religioase şi de a menţine unitatea Indiei.

Caracterizînd politica externă a Indiei, Nehru a declarat: Am obţinut succese considerabile şi ne bucurăm de aprecierea altor ţări în ce priveşte politica noastră externă. Aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că am exprimat totdeauna părerea noastră în mod independent. Politica noastră, a spus el, nu este dictată de străini şi nu este supusă niciunei presiuni.

Vorbind despre problemele de politică internă, Nehru a spus: „Ne aflăm în preajma deschiderii unui capitol nou în istoria Indiei. Acesta va începe anul viitor prin înfăptuirea celui de al doilea plan cincinal.

Am hotărît să înfăptuim în această perioadă revoluţia noastră industrială şi să ajungem alte ţări, care au început acest proces cu 150 de ani în urmă. Trebuie să realizăm acest lucru prin dezvoltarea industriei noastre grele şi construcţiei de maşini. Am şi elaborat planurile de creare a trei uzine metalurgice, sub conducerea guvernului. Vom face aceasta cu ajutorul inginerilor ruşi, germani şi englezi. După ce aceste uzine vor fi terminate, vom avea posibilitatea să construim noi singuri uzine metalurgice".

Referindu-se la problemele lingvistice în India, Nehru a spus că nu numai limba hindu, ci şi toate cele 14 limbi enumerate în Constituţie, sînt limbi naţionale. Limba hindu a fost aleasă ca limbă oficială a Uniunii indiene, deoarece este cunoscută în majoritatea regiunilor ţării. Nehru a arătat că trebuie studiate de asemenea limbi ca engleza, rusa, franceza, pentru a avea posibilitatea de a înţelege lumea şi de a realiza o apropiere de alte ţări.

Preşedintele Indoneziei, Sukarno

BANDUNG 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 noiembrie, la Bandung a avut loc, sub auspiciile Congresului Naţional din Indonezia, un miting la care au participat tineri, membri ai sindicatelor, ţărani, reprezentanţi ai partidelor politice, soldaţi ai armatei republicane. Ei au defilat pe străzile oraşului purtînd pancarte care cheamă la unitate în lupta pentru o deplină independenţă a ţării. La Bandung au sosit delegaţii din toate oraşele Javei de vest, din Djakarta şi din diferite insule.

In discursul său rostit la miting, preşedintele Sukarno a subliniat ideea necesităţii unităţii poporului indonezian. El a declarat: „La acest miting s-au adunat 1.500.000 de persoane — reprezentanţi ai tuturor păturilor populaţiei din Java de vest. Acest lucru este o dovadă grăitoare a unităţii crescînde a poporului indonezian".

Ocupîndu-se de lupta de eliberare naţională a poporului indonezian, Sukarno a spus în continuare: **„Imperialiştii nu au frînt spiritul nostru şi, în ciuda încercărilor grele prin care am trecut, am păstrat tradiţiile revoluţionare şi continuăm lupta pentru independenţa noastră deplină. Noi mergem pe calea revoluţiei. Pe zi ce trece trebuie să întărim unitatea revoluţionară a poporului. Acest lucru este extrem de necesar deoarece primejdia nu a trecut încă. Imperialiştii ameninţă permanent republica noastră. La 10 noiembrie v-am prevenit de acest lucru. De aceea, toate forţele poporului trebuie să fie îndreptate spre lupta împotriva imperialismului. Nu sîntem singuri în această luptă. Cu noi sînt toate ţările Africii şi Asiei".**

Apoi, preşedintele Sukarno s-a ocupat de problemele interne ale luptei pentru realipirea Irianului de vest la Indonezia, pentru nimicirea rămăşiţelor colonialismului, pentru lichidarea bandelor Dar-ul-Islam, pentru înflorirea economică a ţării. Toate acestea, a subliniat el, le vom putea realiza dacă vom uni forţele poporului, toate partidele şi organizaţiile, aşa cum s-a arătat în hotărîrile Congresului Naţional din Indonezia.

In continuare, Sukarno a arătat importanţa unităţii poporului în alegerile pentru Adunarea Constituantă. El a chemat pe toţi alegătorii să voteze pentru acele partide care luptă pentru independenţa deplină a ţării.

Plenara C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Intre 9 şi 12 noiembrie, a avut loc la Budapesta Plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Plenara a discutat raportul de activitate al Biroului Politic „Situaţia politică şi economică şi sarcinile partidului" prezentat de Matyas Rakosi prim secretar al C.C.

Plenara C.C. a ascultat de asemenea raportul „Cu privire la sarcinile îmbunătăţirii producţiei industriale şi ridicării nivelului ei tehnic", prezentat de Josef Mekis în numele Biroului Politic. Pe marginea rapoartelor în discuţie, plenara a adoptat hotărîri corespunzătoare.

Comitetul Central a examinat, de asemenea, o serie de probleme organizatorice.

Agenţiile de presă comunică:

PARIS. — Asociaţia Franţa-Romînia a organizat luni seara la teatru „Porte St. Martin" din Paris un spectacol de gală cu feeria folclorică „Hanul Ancuţei". Scenariul feeriei este adaptat după opera cu acelaşi nume al lui Mihail Sadoveanu de către dramaturgul şi directorul de scenă Jean Jacques Aslanian. Decorul realizat pentru acest spectacol, este semnat de Gabriele Paris. Cuplul Michele Grenier şi Serge Reynold de la opera comică din Paris se produc în scenele de balet.

ROMA — Agenţia italiană Ansa relatează că în ziua de 14 noiembrie au fost convocaţi la Roma ambasadorii Italiei din U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie, Franţa, Republica Federală Germană, precum şi reprezentantul Italiei în consiliul N.A.T.O. pentru o conferinţă la care participă şi preşedintele Republicii Italiene, Giovani Gronchi, primul ministru, Antonio Segni, şi ministrul de externe al Italiei, Gaetano Martino. Cu acest prilej, relatează agenţia Ansa, va fi analizată politica externă a Italiei în lumina conferinţei de la Geneva şi problema admiterii Italiei în O.N.U.

MOSCOVA — Ziarul „Pravda" publică sub titlul „In Romînia s-a obţinut o recoltă bogată de porumb" un interviu acordat unui corespondent al ziarului de C. Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii al R.P.R.

LONDRA — Răspunzînd invitaţiei guvernului englez, la 14 noiembrie a sosit la Londra Edward Kardelj, vicepreşedinte al Vecei executive federative a Iugoslaviei. După cum anunţă agenţia Reuter Kardelj va duce tratative cu Eden şi cu alţi conducători englezi „mai curînd asupra unor probleme generale, decît asupra unor probleme concrete".

TEHERAN — După cum anunţă agenţia France Presse Curtea militară de apel din Teheran a confirmat condamnarea la moarte a lui Mortez Iazdi, membru în biroul politic al Comitetului Central al Partidului Popular (Tudeh) din Iran, pronunţată de un tribunal militar.

PARIS — La 14 noiembrie Comisia pentru sufragiul universal al Consiliului Republicii s-a pronunţat din nou, cu 24 de voturi pentru şi 3 voturi contra, în favoarea scrutinului majoritar pe arondismente deşi Adunarea Naţională Franceză a respins în nenumărate rînduri acest sistem reacţionar.

BUENOS AIRES. — După cum s-a anunţat, la 13 noiembrie generalul Lonardi a fost înlocuit în funcţia de preşedinte al guvernului provizoriu al Argentinei de generalul Pedro Eugenio Aramburu, şeful marelui stat major al forţelor armatei terestre şi unul din autorii loviturii de stat împotriva lui Peron.

PARIS — Anglia continuă să trimită noi unităţi militare în Cipru. După cum transmite corespondentul din Nikosia al agenţiei France Presse, au sosit la Famagusta venind din Southampton, 700 de soldaţi englezi pentru a întări garnizoana din Cipru.

PRAGA — La 11 noiembrie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace a adresat ambasadei Statelor Unite de la Praga o notă de protest împotriva lansării continue pe teritoriul Cehoslovaciei a unor baloane cu manifeste instigatoare.

NEW YORK — După cum transmite corespondentul din Wellington al agenţiei Associated Press, la 12 noiembrie a sosit la Singapoore primul grup de paraşutişti din Noua Zeelandă care vor participa la „războiul din junglă", adică la lupta împotriva mişcării de eliberare naţională din Malaya.

VARŞOVIA — La 13 noiembrie a plecat din Varşovia primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu şi persoanele care îl însoţesc.

BUDAPESTA. — In ziua de 14 noiembrie a sosit la Budapesta, la invitaţia Adunării de stat a Republicii Populare Ungare, delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., în frunte cu N. M. Pegov, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

TIRANA. — Potrivit datelor preliminare, ale recensămîntului general al populaţiei efectuat la 2 octombrie 1955, numărul populaţiei Albaniei se ridică la 1.394.310 oameni.

PRAGA. — Pe baza unor tratative duse de guvernul Republicii Democrate Germane, guvernul Republicii Cehoslovace a examinat problema eliberării înainte de termen a unor cetăţeni germani, care au fost condamnaţi de un tribunal popular special pentru crimele săvîrşite şi care şi-au executat pedeapsa în Cehoslovacia. In urma tratativelor, au fost puşi în libertate 1.437 de persoane care s-au stabilit în R. D. Germană, R. F. Germană şi în Austria. Persoanele care au mai rămas vor fi eliberate treptat.

Spectacolele de azi

TEATRE: COPPELIA — Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.; LILIACUL — Teatrul de stat de operetă; CITADELA SFARIMATA — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio); DON CARLOS — Teatrul Municipal; LA ORA 6 — Teatrul Armatei (sala Magheru); HOŢII — Teatrul Tineretului; MINCINOSUL — Studioul actorului de film „C. Nottara"; JOCUL DRAGOSTEI ŞI AL INTIMPLARII (orele 20) — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti; CALATORIE PE NOTE — Ansamblul de Estradă al R.P.R.; ARENA CURAJULUI Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE: — MACLOVIA — Patria, Gh. Doja; INTR-O PRIMAVARA LA BUDAPESTA — Bucureşti, Al. Popov, Donca Simo; MUZICA ŞI DRAGOSTE — Magheru, Libertăţii; PENTRU 14 VIEŢI — Republica; BORIS GODUNOV — I. C. Frimu; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Filimon Sîrbu, Infrăţirea între popoare, Al. Sahia; POVESTE DESPRE URIAŞUL PADURII — Maxim Gorki, T. Vladimirescu; NESTERKA CEL ISTEŢ — Elena Pavel, 8 Martie; FANFAN LA TULIPE — Lumina; LEANA — Central, Moşilor; MELODIA PIERDUTA — Victoria; TAUNUL — Tineretului, Munca; ACTUALITATEA IN IMAGINI, PANTA PRIMEJDIOASA, UNIVERSITATEA LOMONOSV IMPLINEŞTE 200 ANI; NUIELUŞA DE ALUN Timpuri Noi; NUNTA — Vasile Roaită; LILIACUL — Cultural; SOLDATUL IVAN BROVKIN — Unirea; CAI ALBASTRE — C. David; ARLBERG EXPRESS şi BUCUREŞTI, ORAŞ INFLORIT — Flacăra; ZVAPAIATA — Carpaţi, Popular; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Arta; SPRE ŢARMURI NOI — Mioriţa; ROMEO ŞI JULIETTA — 23 August; SUFLETE IMPIETRITE — Ilie Pintilie; N-A DANSAT DECIT O VARA — M. Eminescu; FANTOMELE PARASESC PISCURILE — 1 Mai; IN ZORI DE ZI — Volga; NU DEPARTE DE VARŞOVIA — 8 Mai, Aurel Vlaicu; PRINŢESA MARY — N. Bălcescu; FRUMUSEŢEA DIAVOLULUI — Rahova, Boleslaw Bierut; CADEREA EMIRATULUI — Gh. Coşbuc; NECUNOSCUTA DIN TAXI Olga Bancic.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52